

SANT JORDI pàg 3

La comarca, un escenari de novel·la: tres autors del Delta ho corroboren

GAVÀ pàg 9

La gavanenca i 'influencer' culinària Laura Zurriaga rep un premi per fer vídeos en català

líniamar

11 anys

castelldefels · gavà · viladecans · el prat · sant boi Núm. 125 · Abril 2024 · liniamar.cat

Colpits

El Prat fa pinya contra el triple crim masclista: "Ens sentim molt fràgils"

pàg 18

Foto: Gemma Sánchez/ACN

ALERTA PER L'AEROPORT pàg 9

El Delta avisa que la nova proposta del Govern per al Prat farà créixer el soroll

VILADECANS pàg 10

L'esperada ampliació de l'hospital obrirà a principis de l'estiu

SANT BOI pàg 19

Les famílies protesten contra el tancament de tres línies escolars

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

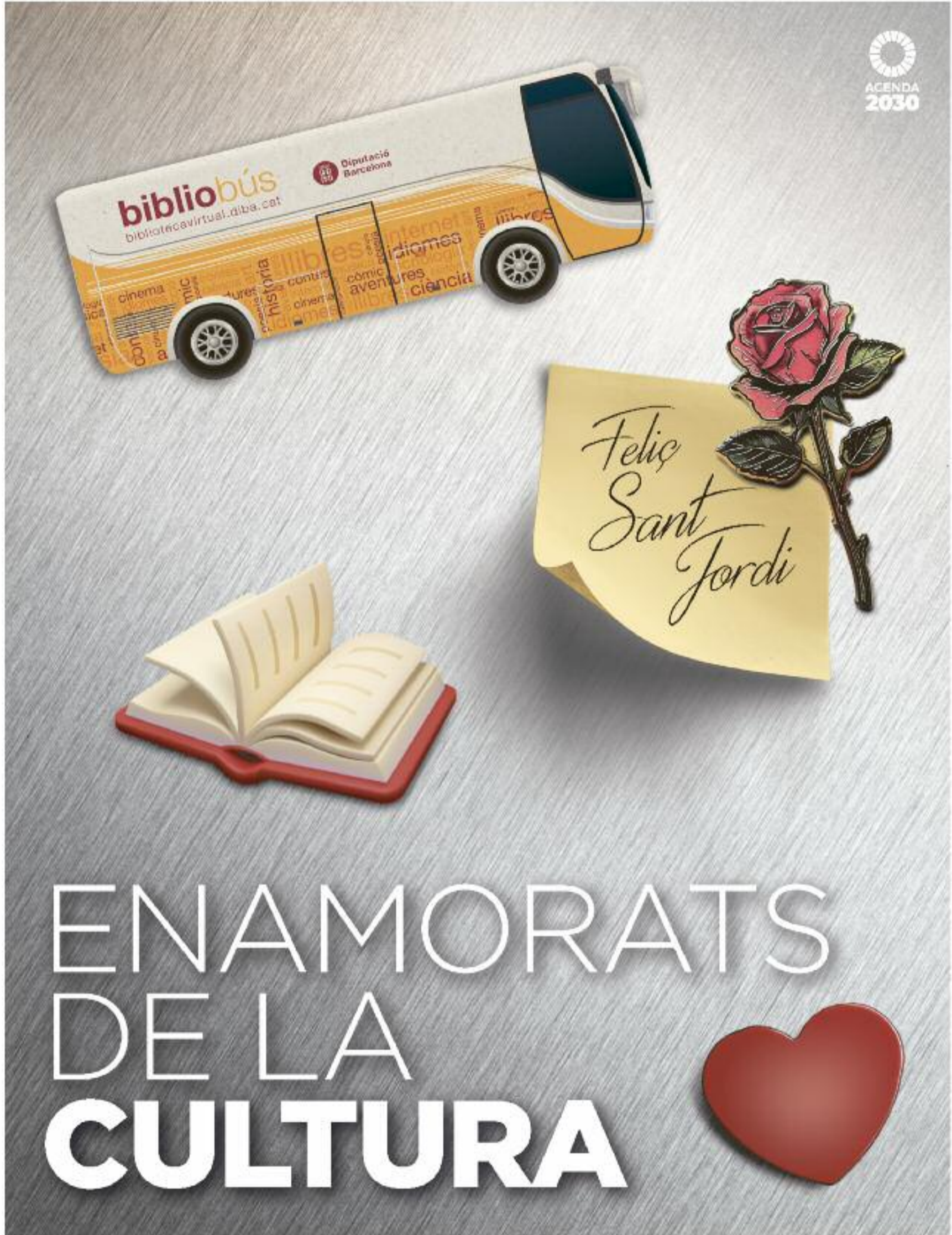
618 557 197

DEFENSA
PERSONAL

[SALA FITNESS INCLUIDA
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

ENAMORATS DE LA CULTURA

diba.cat/sant-jordi

Diputació
Barcelona

Un Delta de novel·la

» Parlem amb tres escriptors del territori sobre les potencialitats literàries del sud del Baix Llobregat
 » Kiko Amat, Albert Villanueva i Daniel Jerez reivindiquen la comarca com un escenari novel·lesc

F. J. Rodríguez
BAIX LLOBREGAT

Quan pensem en una història d'espies, ens imaginem gent rossa vestida amb abrics llargs intercanviant presoners al *Checkpoint Charlie* del Berlín dividit de la guerra freda. O, en canvi, si ens ve al cap una novel·la negra, amb crims perversos i investigació policial, pensem ràpidament en el típic assassí que mata les seves víctimes amb una serra mecànica, els ulls blancs, totalment embogit, en una fosca cabana de Kentucky.

No concebem, en general, que aquestes històries novel·lesques puguin passar també al Baix Llobregat, un territori farcit d'escriptors que, cada cop més, ambienten les seves novel·les en les ciutats del Delta. Coincidint amb Sant Jordi, *Línia Mar* ha parlat amb tres autors de la comarca sobre les potencialitats literàries del sud del Baix Llobregat.

UN BON ESCENARI

L'Albert Villanueva escriu novel·la negra *made in Gavà*. De fet, la ciutat i la seva història apareix sempre, d'alguna manera, als relats que ha publicat. Ara mateix està en plena promoció de la seva novel·la *Rencores*, el segon cas de l'inspector Pruna, en la qual un assassí deixa els cadàvers de les seves víctimes en llocs relacionats amb la història local.

"Té potencialitats literàries el Delta del Llobregat? Sí, definitivament", respon l'escriptor, que aporta un argument senzill i lògic, lluny de xovinismes locals. "Al final, totes les novel·les, des dels grecs, se centren en els impulsos bàsics humans, i tot això també passa a les ciutats del Baix", reflexiona. Opina de manera similar Kiko Amat, cèlebre escriptor

Panoràmica del Delta des de Viladecans: un paisatge gens bucòlic o glamurós, però amb moltes possibilitats literàries. Foto: Línia Mar

santboià que també ha ambientat algunes de les seves obres a la ciutat, com ara *Rompepistas* o *Antes del Huracán*, i que té previst publicar-ne una el pròxim gener que tindrà com a escenari el Sant Boi del 1986. "El Delta del Llobregat ho té tot per ser el marc de novel·les diverses", afirma.

Per la seva banda, Daniel Jerez, autor pratenc, també considera que el Baix és un escenari novel·lesc potent. "Si es rasca una mica, la comarca dona per fer qualsevol classe de novel·la; té moltes potencialitats", reivindica. I si abans parlàvem de relats d'espionatge al centre d'Europa, fa dos anys aquest autor va publicar precisament *El pasado nunca nos olvida*, novel·la que parteix d'un fet verídic, com és l'accident d'un avió nazi els anys 40 al terme municipal del Prat.

Jerez, a més, introdueix una qüestió cabdal en tot aquest debat. "La situació socioeconòmi-

ca de les ciutats del Delta dona molt de joc", assenyala. I és que les ciutats de la zona, pel seu passat recent de municipis d'al·luvió migratori amb una manca de serveis i marcats pel desgavell urbanístic del franquisme, són terreny adobat perquè hi proliferin els relats d'extraradi, i que

"La proximitat és un punt a favor", assenyala l'escriptor gavanenc Albert Villanueva

fins i tot puguin capitalitzar la producció literària local.

Amat, tanmateix, no ho veu d'aquesta manera. "No crec que fins ara s'hagin fet només 'relats d'extraradi'", assegura. En el seu cas, les seves novel·les, diu, no pertanyen a "aquest suposat gènere", sinó que tenen una "am-

bició universal" i, ahora, tenen lloc al Baix, molt en la línia del que pensa Villanueva.

"RASCAR LA FERIDA"

Així i tot, Amat alerta de les històries endolcides sobre el passat recent de la comarca. L'autor santboià diu "detestar" el que descriu com a "relats harmònics i nostàlgics, fins i tot folklòrics, de la immigració, la lluita obrera i la classe obrera dels 60, 70 i 80". "Un relat completament exempt de fills de puta, històricament nombrosos a tots els àmbits", avisa. Sigui com sigui, afegeix que la classe obrera "té la raó històrica". "Al final, el problema d'aquests relats romantitzats és la docilitat, la cursileria i les ganes de fer una cosa 'maca' que no toqui el que és lleig ni rasqui la ferida", reflexiona.

Aquesta consideració ens ajuda a introduir-ne una altra que hi està estretament relacionada. Jerez la resumeix en una idea que

en algun moment sobrevola la ment d'un autor. "Pots tenir algun recel a l'hora d'escriure sobre la teva ciutat, perquè penses que no tindrà interès", concedeix l'escriptor pratenc. Amat, per la seva banda, reconeix que al principi pensava que escriure sobre el dia a dia de Sant Boi "no era correcte". "És una cosa que passa sovint amb autors que no venen d'una classe educada", reflexiona el santboià, que admet que es triga "una mica" en adonar-se que escriure sobre això és primordial. "És la teva força, i la teva obligació", afirma.

Al cap i a la fi, i tal com coincideix a opinar Villanueva, "la proximitat és un punt a favor". En el seu cas, també per fer valdre la història i la identitat gavanenca. Amb tot, el Baix no és Nova York, però s'hi pot ambientar qualsevol història. "Si un autor té talent, pot fer el que sigui i ambientar-la on li roti", conclou Amat.

Rep l'actualitat
 i les notícies
 d'última hora
 de **líniamar**
 Baix Llobregat

Estrenem
 canal de
 WhatsApp

Segueix-nos!

Tribuna

Bombolla de proximitat

per Arnau Nadeu, director editorial de *Línia*

Aquest no és un article qualsevol. O no ho hauria de ser. El paper que el sustenta l'ha pagat un grup de comunicació que aquest 2024 celebra 25 anys. Es diu aviat. Quan l'editor David Centol va fundar el Grup Comunicació 21, jo només tenia 10 anys. Tinc pocs records d'aleshores. La meua memòria infantil és desmemoriada, que diguem. Una de les coses que sí que m'han quedat gravades, però, és aquella por de finals d'any que els sistemes informàtics poguessin fallar pel canvi de dígit del mil·lenni –de 1999 a 2000– i provocar el caos. Ho recordeu? Finalment, dissabte 1 de gener del 2000 només es van detectar problemes menors, gairebé anècdotes.

Episodi curiós a banda, aleshores tothom tenia clar que l'inici del nou segle el marcarien els avenços imparables de la informàtica i les noves tecnologies. I la resta, com s'acostuma a dir, ja és història. Avui la por ens la porten la intel·ligència artificial i altres reptes que probablement no acabaran en anècdota. De fet, vida i preocupació són fidels companys de viatge. Especialment al nostre gremi, on fa tant temps que convivim amb previsions apocalíptiques i morts anunciades.

Però aquí estem. Tacant de tinta un preciós paper cuixé que fa 25 anys que s'imprimeix. Contra tot pronòstic. A contracorrent. Rebel·lant-se davant de to-

Aquell periodisme que es fixa en les arrels mentre els altres miren les branques

tes les adversitats. Qui coneix el David sap de què parlo. Pujar, baixar, tornar a pujar. I des de baix, un mes d'abril del 2013 em va donar l'oportunitat de sumar-me al carro dels *Línia*. Aquell jove que venia de la Catalunya Central, on el periodisme de proximitat era –i és– gairebé l'únic altaveu mediàtic del territori, provaria de fer, precisament, periodisme de proximitat a la gran metròpoli. És difícil que no t'envaeixi la nostàlgia quan mires enrere. Sobretot quan el camí ha estat bonic. Que no fàcil. Gens. Però bonic. Quantes coses que hem fet... I que ràpid que ha passat tot. "Viure és urgent", que deia l'enyorat Pau Donés.

Hi pensava el passat 30 de novembre assegut al costat del David en una butaca del Palau de la Música, convidats a la Nit de l'Ara, mentre es projectava un videoresum de l'any amb els fets més rellevants del 2023. Quina sensació més estranya... Semblava que fos el resum d'una setmana. Quines ganes d'aturar el temps, de frenar, de viure lent. Quina barreja de vertigen i saturació.

"En aquest univers de milions de senyals que ens atropellen, el periodisme es demandarà en defensa pròpia". De cop, tornava a connectar amb el present. A l'escenari, Esther Vera entrevistava Iñaki Gabilondo, que amb frases com aquesta sacsejava els ànims dels qui l'escoltàvem. "El combat dels mitjans de comunicació és el combat per la independència i la solvència que es converteixi, encara que sigui, en una bombolla de confiança que creï el seu univers", afegia Gabilondo. "Els diaris i els seus lectors construiran un univers de confiança, i en aquest univers cal instal·lar-se. Fent el millor periodisme possible".

Bombolla de confiança. Concepte senzill i alhora complex. Que pot no dir res o dir-ho tot. El cas és que vaig sortir del Palau de la Música repetint-me aquesta idea. Ho vaig trobar brillant. "Ja no construirem territoris tan oberts i tan integrals com abans, holístics. No. Seran bombolles de confiança", insistia Gabilondo. I jo no parava de pensar en el nostre univers *Línia*. En la nostra particular bombolla de proximitat que hem anat fent gran amb els anys. "No hi ha més remei que anar construint petits cossos de confiança, que vagin creixent i que siguin molts" –més Gabilondo. Carrer a carrer, barri a barri, ciutat a ciutat. Des d'aquell periodisme més genuí. El que es fixa en les arrels mentre els altres miren les branques. El que dona importància al que passa a prop, per poc important que sembli. El que sempre hi és, 25 anys després.

Orgullosos de la nostra bombolla de proximitat, dels diaris *Línia* i de l'equip humà que els fa possible, afrontem aquest 2024 amb noves idees, velles conviccions i molta feina per fer. Perquè, com deia Gabilondo aquella nit al Palau de la Música, "el futur el decideix el que fem, el que no fem i el que permetem que es faci". Amén.

Article publicat al número d'hivern 2024 de la revista *Comunicació 21*.

Foto: Freepik

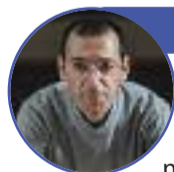
Aquí es piula

Tuits en paper

@JordiSerracant

A tots els que votareu la Sílvia Orriols perquè "hi ha massa moros" només dir-vos que l'única competència en immigració que té la Generalitat de Catalunya és la dels albergs de joventut. Les polítiques d'immigració les fan els estats i, per tant, Espanya, no les autonomies.

@xpagescorella

Avui, 15 d'abril, fa 452 anys que va néixer Leonardo da Vinci, un dels genis més grans de la humanitat. Va destacar en múltiples àmbits del coneixement i de l'art, però potser no sabíeu que també va dedicar esforços a la música. Sembla lògic que a una persona amb tanta sensibilitat li agradés interpretar música.

@annabosch

L'onada 'expat' transforma Barcelona. Ho sap qualsevol que hi visqui o que es mogui sovint per aquí. Ciutat d'expats, migrants sense necessitat, simple voluntat. Són classe mitjana o alta, dispensen el preu de l'habitatge, transformen la ciutat i les llengües. L'anglès s'imposa. *Barna is cool*.

@jordimagrinya

Un partit extraparlamentari proposa crear una "doble xarxa educativa" perquè saben que generarà polèmica, i generar polèmica és la millor manera que tenen per fer-se veure i centrar el debat al seu voltant, ni que sigui només durant algunes hores. Fi de la cita.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Arnau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Renfe

Renfe ha adjudicat la renovació dels sistemes d'informació de l'estació de trens de Castelldefels, que ja tenen més de 15 anys. La inversió forma part del pla 'Transformem Rodalies' i inclou canvis en la megafonia, les indicacions i els monitors.

pàgina 8

Generalitat

El Govern de la Generalitat presenta una proposta per ampliar la capacitat de l'aeroport sense haver d'allargar la pista i afectar la Ricarda. Es tracta, però, d'una idea que portaria més soroll als veïns, que diuen que és "inviabile".

pàgina 9

Policia de Sant Boi

La unitat canina de la Policia Local de Sant Boi ha fet una incorporació molt especial. Es tracta d'en Fènix, un gos que havia estat víctima de maltractaments per part de l'anterior amo. Un dels agents ha acollit l'animal a casa seva.

pàgina 19

El + llegit

líniamar.cat

- 1 **Un home mata la seva dona i els seus dos fills menors i se suïcida al Prat**
- 2 **El Prat, consternat per l'assassinat d'una dona i els seus dos fills a mans del pare**
- 3 **Descobertes 24 boques de mines prehistòriques a Gavà**
- 4 **Convoquen tres dies de vaga a línies de bus del Baix Llobregat operades per Monbus i Julià**
- 5 **El Prat clama contra el triple crim masclista: "És molt dur i ho estem passant malament"**

L'estafa del cotxe elèctric

per David Rabadà

Foto: Estefania Escolà/ACN

L'administració em va dir que hi hauria facilitats i subvencions si em comprava un cotxe elèctric, però després de quatre complicadíssims tràmits telemàtics per demanar la subvenció, de fàcil res. Ara, i passats gairebé dos anys, encara no he cobrat cap subvenció, ni pel cotxe amb el qual treballa ni pel punt de càrrega instal·lat a casa meva.

En fi, que una eina per a la

feina, el meu cotxe, i que em vaig comprar confiant que tindria facilitats per a les subvencions, se m'ha tornat un infern d'espera.

Òbviament, la política i l'administració coneixen bé

aquesta realitat que ells han creat amb les seves lleis. Només desitjo una resposta que no tardí dos anys i que no sigui una excusa oliosa com sempre m'han donat.

Continuo esperant.

Línia Mar no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#DiaDeLaRepública

#Eclipsi

#FeriaDeAbril

@enriccalpena: El 14 d'abril de 1931, dia de la proclamació de la Segona República, va ser el dia més feliç de la Història de Catalunya. Semblava el primer dia d'una nova era.

@Dsagunt: L'eclipsi solar és un esdeveniment planetari únic, que en aquest cas només es va poder veure des d'Hispanoamèrica, Amèrica del Nord i la resta del món llatí.

@RaulSolisUE: La Fira d'Abril s'ha convertit en una desfilada d'influencers i Sevilla en un decorat, mentre la identitat d'un poble es tracta com un objecte de consum.

Més feminisme contra l'antifeminisme

per Dolors Sabater

Els dubtes de com es materialitzaria l'antifeminisme de la dreta a la Badalona governada pel PP han quedat del tot esvaïts aquest març del 2024, després que ja en vam tenir un bon tast el novembre del 2023, quan el PP es va negar a aprovar la moció que reclamava una rectificació pels comportaments greument masculistes de l'alcalde. *El masculisme mata, senyor Albiol!* va ser l'article on ho denunciàvem. Hipocresia seria la paraula. Perquè a diferència del mall gruixut i barroer amb què va actuar durant el seu govern 2011-2015, en què el Partido Popular va desmantellar les tímides polítiques d'igualtat impulsades històricament pel PSC, ara actua amb tisora fina, perquè no sigui dit. Amb tisora fina, però afilada, el partit del *feminisme liberal* continua el desmantellament, per una banda, i pretén guardar les aparences, per l'altra. No revertir la realitat lamentable dels serveis d'atenció a les violències contra les dones és una trista mostra d'aquesta actuació calculadament sibil·lina. El 2011 va despatxar impropriadament el personal, va tancar el servei i el va convertir en una caricatura. Ara guarda les aparences, però no hi aposta. Hipocresia pura i dura. D'altra banda, i com a exemple també, no tenir més remei que obrir el SAI, que es gestava des del 2016, li ha anat molt bé per enfortir aquesta aparença. I per cert, un servei molt celebrat. Una altra cosa és amb quina musculatura el fa funcionar.

El passat 8M, per exemple, el PP de Badalona va subscriure sense pudor el manifest de la Diputació, antipatriarcal i transfeminista. Fantàstic. Però el va contrarestar amb els fets i les declaracions pròpies, com va fer en imposar, a l'acte institucional a la plaça de la Vila, el protagonisme del poder municipal masculí, amb un parlament del tinent d'alcalde Daniel Gracia per matissar i fer contrapès als atreviments del manifest. I ho va rematar enviant, aquell mateix dia, un regidor home a la tertúlia de *Badalona Comunicació*, en comptes d'enviar-hi una regidora dona tal com el mateix conductor del programa, el periodista Carles Tornero, havia demanat. Però és que, a més, el regidor Daniel Aguilera, que va usurpar aquest protagonisme, ho va fer amb unes intervencions d'absolut negacionisme del masculisme i del patriarcat. Tota una declaració de principis.

També ha sigut tota una declaració de principis que el cartell eliminés l'expressió "dia de les dones", que tornés a parlar d'igualtat en comptes de reivindicar directament els drets de les dones i que tingués una imatge banal en comptes de reivindicativa. És una forma

de posicionar-se en aquest nou discurs que l'amenaça de perdre els privilegis ha arrencat del masculisme més immobiliari: "Senyoretas, aquest vostre feminisme l'esteu portant massa lluny". L'oxímoron de feminisme liberal que fa servir l'equip de l'alcalde de Badalona es delata per si mateix. En un món on tot està pensat i estructurat sobre la base que l'home ha de ser superior a la dona, on l'home ostenta majoritàriament el poder polític i econòmic i on els seus privilegis se sustenten en bona part en l'explotació de les dones com a classe obedient i com a mà d'obra gratuïta o molt mal pagada, és matemàtic que en un marc liberalista les dones sempre tindrem les de perdre. Al voltant d'aquest 8 de març, els mitjans es van afanyar a difondre una enquesta que alerta que hi ha un estat d'opinió creixent sobre la valoració que el feminisme està reclamant massa. És una manera de fer por, un intent d'aturar la força d'a-

Saber que el feminisme es percep com un perill real contra el patriarcat ha d'enfortir la lluita

quest crit d'empoderament imprescindible per fer una societat millor per a tothom. S'han d'escoltar aquests indicis, és important saber-ho. Però no pas per frenar, sinó tot el contrari. Per constatar que cal continuar, i encara amb més empenya, perquè qui viu en el privilegi no es queixa si no el veu en perill. I saber que el feminisme es percep com un perill real contra el patriarcat no pot fer res més que enfortir la lluita i l'empoderament de les dones.

Ben lluny d'empetitir-se davant l'ostentació de poder patriarcal, masculista i liberal que fa l'equip de govern absolut del Partido Popular a Badalona, el feminisme local no para de créixer. I no només es mesura per la gran quantitat de dones que sortim a ocupar els carrers a la manifestació. El mateix dia que a la tertúlia escoltàvem els disbarats del regidor d'Albiol negant evidències com la desigualtat salarial per gènere, fins i tot després de citar-li la denúncia feta per Aitana Bonmatí en representació del futbol femení per les escandaloses diferències de salari entre jugadors homes i jugadores dones a la Champions, aquell mateix dia i uns minuts abans una jove i brillant Adriana Torroella, del grup Fahafahana, representava la veu

de la lluita i de l'esperança per a moltes noies i dones de la nostra ciutat. Als barris, les dones no s'aturen mai, teixint comunitat reivindicativa i aportant la mirada de gènere i l'enfocament feminista a totes les lluites, per fer emergir aquesta sororitat combativa que ha de canviar definitivament la minorització actual del poder de les dones en les decisions que es prenen a la ciutat, sobre totes les coses que afecten la vida i la manera de viure-la. Destaquen grups com Dones de Llefià pel seu activisme constant i divers, enxarxat i transversal. I poso dos exemples a continuació de noves lluites que s'obren amb força a Badalona gràcies a la mirada feminista.

Dilluns 18, de la mà d'Anastasia i Òmnium, vam ser testimonis d'una lluita per la memòria democràtica antifranquista que, amb la perspectiva de gènere, ha aconseguit desenterrar un episodi que la transició havia volgut ocultar: l'existència d'una institució carcerària i tremendament repressiva que va operar fins a l'any 1985 per deixar ben clar que les dones havien de ser obedients i emmotllar-se als estàndards que el règim nacionalcatolista imposava. Amb la participació activa d'ordes religiosos –a Badalona, al convent de les Adoratrices va donar servei durant uns anys aquesta institució, el *Patronato de Protección de la Mujer*– es volia reeducar qualsevol dona que no fos prou obedient.

Divendres 8M, i tal com s'ha fet ressò aquest mateix diari, el Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional va ocupar l'Institut català de les dones per reclamar l'atenció de la Conselleria de Feminismes. Ser cuidadora de per vida de criances complexes i perllongades deixa milers de mares fora del mercat laboral i de les prestacions, i les aboca a uns nivells de patiment i d'esgotament que té conseqüències en la salut. La manca de drets derivada del capacitisme discriminatori envers les persones amb diferents capacitats arrossega també qui se n'ocupa a nivell familiar, un 90% dones. Si les cures són el sector més feminitzat i més precaritzat de l'actual sistema de repartiment de tasques al nostre país, les cures que recauen en les famílies per incompareixença de les polítiques públiques són l'avantguarda del maltractament institucional. L'abús de cures és violència. Que a Badalona hi hagi una coordinació local a nivell de Baix Besòs d'aquest Sindicat de Mares (i germanes) és una gran notícia.

Sens dubte, per combatre el feminisme hipòcrita del PP i el seu antifeminisme, cal més i més feminisme. I a Badalona, en això tenim les de guanyar.

Les millors perles

Un home dels Estats Units s'ha salvat de la mort gràcies a la trucada de la seva xicoteta, que li demanava que agafés la bossa que tenia a casa. Ell ja era a dins del cotxe i, quan en va sortir, una pedra de grans dimensions va aixafar tot el sostre.

Un iranià remenava les escombraries quan va trobar una bossa amb or i diners per valor de 38.000 euros. Tot i que li podrien haver solucionat la vida, va decidir tornar-los a la seva propietària. És un home amb principis.

En una illa del Pacífic s'ha viscut una història de pel·lícula. Tres homes nord-americans portaven més d'una setmana aïllats i van escriure, a la platja, la paraula *HELP* amb fulles de palmeres. Gràcies a això van ser rescatats.

Si algú dubta si li posen les banyes, pot comprar-se un lloro. Un matrimoni turc ha acabat en divorci perquè la seva parella de lloros va destapar una infidelitat repetint el que deia la dona: "Vine, que el meu marit no hi és".

Mar a la Vista

LA FOTO

La lupa

Un altre colós en flames

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor a la UPC

Foto: ACN/Generalitat Valenciana

La tragèdia de València del 22 de febrer passat ens porta a la memòria les imatges recents de l'incendi de la Torre Grenfell, a Londres, l'any 2017. És sorprenent l'enorme similitud entre tots dos, tant per la rapidesa amb què es va expandir el foc com pels materials que recobrien la façana, gairebé idèntics, així com per l'origen de tots dos, que pel que sembla va ser un curtcircuit en un frigorífic en el cas de Londres i, encara que en un inici es va pensar que al de València podia haver estat en un tendal exterior, sembla que també va ser en una nevera. Macabra coincidència.

Com de costum, les presses per informar i les ganes de convertir-ho tot en un espectacle van donar com a resultat algunes escenes que ens podien haver estalviat. Moguts per la notícia de tenir un altre colós en flames, consagrats caps d'informatius d'algunes cadenes es van traslladar personalment al lloc dels fets per descriure amb luxe de detalls l'olor de cremat de l'edifici.

Mentrestant, donaven per conclòs que el responsable de la ràpida propagació del foc era el poliuretà, l'aïllament tèrmic a la cambra exterior de l'edifici, quan finalment es va descobrir que en realitat no era així, ja que es tractava de llana de roca, que és incombustible, tal com ja es veia a les imatges en directe.

Però de tota aquesta precipitació, el que probablement va cridar més l'atenció va ser la rapidesa amb la qual es va estendre la conclusió que els promotors s'havien estalviat costos en la construcció, cosa que induïa a pensar que aquest va ser el veritable origen de l'incendi: la cobdícia dels promotors. En to de denúncia, en algunes cadenes de televisió es van arribar a emetre els vídeos de la promoció de la venda dels habitatges, on s'assegurava que es farien servir materials d'alta qualitat, insinuant que finalment no va ser així.

Aquesta és una acusació recurrent: els constructors, o els promotors, s'estalvien diners als materials fins al punt de posar en perill la pròpia edificació. Una escena que apareix precisament a la pel·lícula *El colós en flames*, del 1974, de John Guillermin, on un enutjat Paul Newman, en el paper d'arquitecte de la torre, veient la irremeiable progressió de l'incendi esclata en retrets i crits contra el promotor de les obres, acusant-lo d'haver reduït costos a base d'estalviar qualitat a la instal·lació elèctrica i al sistema d'extinció d'incendis.

Avui sabem que el bloc del barri del Campanar de València va cremar per una confluència de factors que poc van tenir a veure amb l'abaratiment de costos. La façana era una

solució cara en comparació amb altres de convencionals, potser amb la voluntat de donar-li un aire sofisticat, més propi d'unes oficines o d'un complex turístic. Però no va ser fins a l'incendi de Londres del 2017 que es va descobrir que l'emparedat d'alumini i plàstic que recobria l'exterior, ajudat per la cambra d'aire de l'edifici sense interrupcions, propaga el foc amb rapidesa. Es va descobrir, a més, que, al contrari del que passa en un incendi normal, en aquest cas s'estén en dues direccions, cap amunt, però també cap avall, perquè el material es fon en gotes inflamables que propaguen el foc a les plantes inferiors i dificulten l'accés dels Bombers.

Avui és una solució prohibida, però quan es va construir l'edifici de València no es tenia aquesta certesa. De fet, el jutjat que porta l'assumpte per investigar possibles negligències ha sobresegut el cas recentment perquè no hi ha trobat indicis de delictes.

D'altra banda, hem sabut que el bloc tenia una instal·lació d'extinció d'incendis adequada, amb una columna seca, una canonada vertical buida on els Bombers connecten l'aigua per alimentar tots els replans i facilitar-ne l'apagada. Per desgràcia, ni tan sols aquestes mesures de seguretat van funcionar als habitatges de València, atesa la rapidesa de l'avenç de les flames, avivades pel fort vent aquell dia fatídic.

L'experiència de Londres va canviar la normativa a gairebé tots els països i aquí es va modificar el 2019, però això no impedeix que encara hi hagi alguns edificis construïts així.

La història ens demostra que, de tant en tant, els incendis tenen lloc. Alguns, en el passat, van arrasar ciutats senceres: Chicago, Tòquio, Londres o París. Qui podia imaginar-se que una catedral com Notre Dame, majoritàriament construïda en pedra, cremaria d'aquella manera fa només cinc anys? Alguns escenaris s'intenten preveure i la tecnologia ens ajuda a simular la realitat amb assajos de foc i proves de resistència. Tot i això, no totes les circumstàncies d'un incendi real són reproduïbles en una prova i de vegades es regula després d'un accident com el de València. La veritat és que la d'incendis és la normativa més estricta de les que hi ha a la construcció, i no és lògic pensar que sigui una cosa que professionals responsables se saltin a la torera.

Als tècnics ens toca pensar més enllà de les regulacions, intentant imaginar errors de la pròpia llei per avançar-nos i evitar desgràcies com aquesta.

I als mitjans de comunicació els correspon informar de manera responsable en unes circumstàncies tan delicades, amb pèrdues de vides humanes, evitant un espectacle digne d'una pel·lícula de Hollywood.

“

És una acusació recurrent: els constructors, o els promotors, s'estalvien diners als materials fins al punt de posar en perill la pròpia edificació. Una escena que apareix precisament a la pel·lícula 'El colós en flames', del 1974, de John Guillermin, on un enutjat Paul Newman esclata en retrets i crits contra el promotor de les obres

”

Flaixos

@marcmata13: Si no en teníem prou amb la guerra Rússia-Ucraïna i el genocidi Israel-Gaza, s'hi suma l'atac de l'Iran a Israel. No teniu la sensació que el món cada cop va a pitjor?

@alaforca: Avui, en una gelateria de Barcelona, parlava en català als meus fills i el senyor gelater m'ha preguntat si era italià. L'acudit s'explica sol.

@ericsantmarti: Consell per a les relacions interpersonals: si coneixeu una persona que us va sorprendre en positiu diàriament, és ella.

Castelldefels és la ciutat del Delta amb més piscines per veí

- » Segons les dades del cadastre, n'hi ha 3,4 per cada habitant
- » El Govern permetrà obrir-ne les censades com a refugi climàtic

SEQUERA ▶ Castelldefels és el municipi del delta del Llobregat amb un número més gran de piscines per habitant, segons el cadastre. En concret, de 3,4 per veí. Per tant, a la ciutat hi ha un total de 2.320 piscines censades per a una població de 68.000 habitants. Així doncs, és una ciutat interessada en el decret de la Generalitat que permet les piscines públiques i privades omplir-se i reomplir-se si s'obren a la ciutadania com a refugi climàtic.

El conseller d'Acció Climàtica de la Generalitat, David Mascort, assenyala que el decret l'han treballat amb els ajuntaments i que està pensat perquè els municipis que necessiten que la piscina faci de refugi climàtic puguin donar-hi sortida. En aquest sentit, ha matisat que està pensat per als municipis d'interior, perquè puguin obrir la piscina municipal com fan cada any i que han de fer front a

Piscina d'un hotel de la platja de Castelldefels. Foto: Ajuntament

temperatures altes a l'estiu, com ara de 35 graus. Això, afegeix, compensant l'aigua que es consumeix per reomplir la piscina. "No està pensat per obrir les piscines dels hotels", assenyala el conseller Mascort. Ho diu perquè admet que pot haver-hi "picaresca" i que hi hagi qui es vulgui aprofitar del decret per obrir la piscina, tot i que no encaixi en la casuística del decret.

"Si una piscina privada, sigui particular, comunitària o d'un

establiment turístic, no està censada com a refugi climàtic, no es podrà omplir ni reomplir", avisa el text del mateix decret llei aprovat.

Amb tot, des de l'Associació Catalana de Municipis (ACM) i la Federació de Municipis de Catalunya (FMC) han negat que la regulació de les piscines s'hagi proposat des del món municipal i han demanat claredat al Govern sobre les mesures que han d'adoptar els consistoris.

L'Ajuntament estrena una nova 'app' mòbil municipal

TECNOLOGIA ▶ El mes d'abril, l'Ajuntament ha estrenat una nova aplicació mòbil municipal, un altre pas dins de la renovació i modernització dels serveis i dels canals de comunicació amb la ciutadania. En aquest sentit, el mes de març de l'any passat ja es va posar en marxa la nova pàgina web oficial www.castelldefels.org.

Segons fonts municipals, la nova aplicació permet oferir continguts que ja es troben a la web, però amb un avantatge important, perquè inclou noti-

ficacions *push* que la ciutadania pot gestionar d'acord amb els seus interessos.

A més, permet consultar des dels dispositius mòbils d'una forma clara, senzilla i molt intuïtiva les notícies de la ciutat, agenda, serveis i, fins i tot, realitzar tràmits a través de l'aplicació.

Aquesta eina és gratuïta i els veïns de Castelldefels ja la poden descarregar a qualsevol *smartphone* o telèfon intel·ligent, a través d'uns enllaços disponibles a la web municipal.

La defensa del carril bici de la Pineda arriba a la Volta

Protesta durant el pas de la Volta ciclista per la ciutat. Foto: Salvem Av. Pineda

MOBILITAT ▶ L'aprovació de la reforma de l'avinguda de la Pineda, el 15 de març, que recuperarà el doble sentit de la circulació en detriment de l'actual carril bici, ha tornat a treure al carrer part del veïnat, partidari de mantenir el carril per a la circulació de les bicicletes.

Sense anar més lluny, a finals de març membres de la plataforma Salvem l'Avinguda de la Pineda van aprofitar el pas de la Volta Ciclista a Catalunya per la ciutat per manifestar-se en contra de la decisió del govern local.

La plataforma veïnal Salvem l'Avinguda Pineda, que no és la primera vegada que organitza accions de protesta, s'hi oposa perquè "es prioritza el trànsit rodat tradicional i incideix negativament sobre el medi ambient". L'aprovació, que ha arribat per la via d'urgència i en Junta de Govern, també ha estat contestada per la portaveu de la coalició Movem En Comú Podem, Candela López, que acusa l'Ajuntament d'actuar "d'esquena a la ciutadania". El PSC i ERC també s'hi oposen fermament.

Canviaran els sistemes d'informació de l'estació

Vista de l'estació. Foto: Ajuntament

TRANSPORT ▶ Segons fonts municipals, Renfe ha adjudicat la renovació dels sistemes d'informació que tenen una antiguitat superior als 15 anys, com és el cas de l'estació de Castelldefels, que actualment té uns equips que no poden oferir totes les funcionalitats actuals i presenten problemes de recanvis i encariment en el seu manteniment.

La inversió forma part del pla 'Transformem Rodalies' i in-

clou nous elements de megafonia, interfonia, teleindicacions i monitors.

A més de l'esmentada renovació de caràcter tecnològic, la companyia ferroviària també té previst canviar els sistemes per tal de poder incrementar la funcionalitat en la informació subministrada als viatgers sobre diversos aspectes relacionats amb el servei, com per exemple sobre l'ocupació dels trens.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

Alarma veïnal a Gavà Mar per l'anunci de més vols al Prat

» El Govern planteja ampliar la capacitat de l'aeroport a l'estiu
» La mesura provocaria més soroll: "És socialment incomprensible"

Roger Jiménez
GAVÀ

"Operativament inviable, socialment incomprensible i mediambientalment inadmissible". D'aquesta manera expressa el seu enuig i astorament la junta de l'Associació de Veïns de Gavà Mar per la proposta del Govern per augmentar la capacitat de l'aeroport durant l'estiu sense haver de recórrer al controvertit allargament de la tercera pista. Amb aquest acord, el Govern preveu augmentar els mesos de juliol i agost la capacitat actual dels 78 vols per hora als 90, el màxim previst en la declaració d'impacte ambiental de l'aeroport.

En concret, la mesura aprovada contempla que les dues pistes paral·leles funcionin de forma independent, acollint tant aterratges com enlairaments, quatre hores al dia en els mesos de juliol i agost, operativa que un treballador de l'aeroport del Prat resident a Gavà Mar considera "tècnicament inviable", perquè "podria acabar provocant un col·lapse a les pistes", diu a *Línia Mar*. De fet, l'AV Gavà Mar ja ha elaborat un informe tècnic que ha presentat al Parlament. I és que aquesta proposta generaria un augment del soroll dels avions a la comarca, una autèntica línia vermella per al delta del Llobregat.

PACTE SOCIAL TRENCAT

"Aquest acord unilateral no compta amb el consens social ni polític i, a més, trenca amb el pacte aprovat l'any 2015 de mante-

El benestar del veïnat de Gavà Mar, amenaçat pel soroll. Foto: Roger Jiménez

nir l'operativa de pistes segregades -una per als enlairaments i l'altra per als aterratges- per minimitzar els efectes de contaminació acústica", denuncien els veïns de Gavà Mar en una entrevista concedida a *Línia Mar*, al mateix temps que anuncien la intenció de convocar protestes i arribar als tribunals si finalment tira endavant la mesura del Govern. "Ja ho vam fer un cop", -en referència a la querrela per un delictes contra el medi ambient a Aena per l'obertura de la tercera pista, l'any 2004-, "i ara també estem disposats", avisen.

Malgrat això, el Govern considera que la iniciativa és "coherent amb els grans consensos que hi ha a Catalunya" al voltant de l'aeroport perquè, entre altres, "millora la connectivitat global" i permet "preservar" els espais naturals, alhora que fomenta un "nou model de governança".

Pel que fa al soroll, la Generalitat planteja que els 262 milions que costaria ampliar la tercera pista es dediquin a insonoritzar els habitatges dels veïns de Gavà i Castelldefels. I és que el nombre d'habitatges afectats pel

canvi que proposa la Generalitat passarien dels 829 actuals als 1.600, el doble. Només a Gavà Mar hi ha 8.000 veïns censats.

REBUIG A LA COMARCA

La proposta té l'oposició de l'alcalde del Prat, Lluís Mijoler i l'alcalde de Gavà, Gemma Badia, que titlla la idea de l'executiu català de "despropòsit". "Tot i l'affectació, la Generalitat s'aventura a fer aquestes propostes", retreu Badia. Mijoler, per la seva banda, critica que la mesura sobre l'operativa de pistes de l'aeroport arriba poc abans de les eleccions al Parlament, quan "no és moment de jugar-se als daus el futur de l'aeroport".

D'altra banda, l'Ajuntament de Castelldefels i plataformes com Prou Soroll, Zeroport i SOS Baix Llobregat, entre altres, han traslladat el seu rebuig a la consellera de Territori, Ester Capella, perquè la idea "té un impacte en la salut i el medi ambient i s'ha aprovat sense consens". Consideren, a més, "ineficax" la proposta d'insonorització de les cases, ja que provocaria "el confinament dels veïns als seus habitatges".

Tradicions | Nova setmana de Falles a Gavà

El cap de setmana del 13 i 14 d'abril el municipi acollia una nova edició de les Falles, festa organitzada per la Casa de València, amb 34 anys de tradició al municipi. La falla representava diverses cultures del món.

Troballa històrica de les mines més antigues

ARQUEOLOGIA ▶ El 25 de març, l'Ajuntament anunciava la descoberta de 24 accessos a mines prehistòriques a la zona de les Ferreres, al terme municipal de Gavà. Les restes arqueològiques, de 6.000 anys d'antiguitat, podrien ser anteriors a les de Can Tintorer i esdevenir unes de les més antigues del municipi, segons les primeres hipòtesis de l'equip d'investigació de la Institució Milà i Fontanals d'Investigació en Humanitats del Consejo Superior de Investigaciones Científicas (IMF-CSIC),

dirigit per l'arqueòleg Ferran Borrell. Borrell també valora el fet que la trobada no ha estat casual i s'ha fet en el marc d'una investigació científica.

Per la seva banda, l'alcalde de Gavà, Gemma Badia, qualifica la descoberta "com una gran notícia patrimonial", i afegeix que el jaciment "ja és un referent del Neolític a escala europea, com les mines més antigues que es coneixen i les úniques del període dedicades a l'extracció d'un mineral, la variscita, que té un ús ornamental".

'Croquetadexocolata', millor creadora de vídeos en català

Zurriaga rep el premi de mans del president Aragonès. Foto: M. Cerezuela

CULTURA ▶ L'Associació de Mitjans d'Informació i Comunicació (AMIC) ha distingit la *influencer* 'Croquetadexocolata', àlies digital de la cuinera gavanenca Laura Zurriaga, com a millor creadora de contingut en llengua catalana. En la primera edició dels Premis AMIC-Tresdeu als creadors de contingut en català, celebrats el 10 d'abril, el jurat va guardonar Zurriaga per "ser referent dins la creació de contingut en català a través de les seves creacions culinàries des d'una nova perspectiva de la re-

cepta, amb vídeos curts i fàcils d'entendre".

Zurriaga és una reconeguda *instagramer* i *tiktoker* amb més de cent mil seguidors a les xarxes socials, on publica vídeos sobre receptes de postres i fa "patisserie saludable per al cos i per al cap", segons afirma ella mateixa al contingut que fa.

Natural de Gavà, 'Croquetadexocolata' va iniciar la seva difusió digital l'any 2020, sempre en llengua catalana, i també ha participat en concursos de cuina de televisió.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

15 anys d'espera: l'ampliació de l'hospital s'estrenarà a l'estiu

» El nou edifici és una antiga reivindicació dels sanitaris del centre
» Treballadors i Ajuntament celebren la notícia, malgrat el retard

SANITAT ▶ Amb més de 15 anys de retard respecte de la data en la qual es va donar llum verda a l'ampliació, l'any 2008, i després d'una dècada de reivindicacions per part de la Plataforma en Defensa de l'Hospital de Viladecans, finalment hi ha data d'inauguració de les noves instal·lacions, prevista per al mes de juny. Amb l'entrada en servei del nou edifici de l'hospital, aquest triplicarà la seva superfície actual fins a un total de 40.802 metres quadrats.

A més, l'equipament tindrà més capacitat tecnològica i recursos per incrementar la seva capacitat resolutiva, amb aparells d'altres prestacions per al diagnòstic per la imatge o quiròfans d'última generació.

Mireia Gilabert, infermera del torn de nit de l'hospital i afiliada al sindicat Comissions Obreres, valora positivament, en declaracions a *Línia Mar*, el fet que el personal sanitari disposarà de mitjans i instal·lacions adaptades a les necessitats hospitalàries actuals, tot i que com la resta de treballadors critica el fet que s'hagi trigat tant a enllestir el nou hospital, "per qüestions pressupostàries", d'acord amb el que els han explicat.

HOSPITAL DE REFERÈNCIA

Segons fonts de la conselleria de Salut, el nou edifici es destinarà en la major part a usos assistencials, mentre que a les instal·lacions actuals s'hi mantindran les consultes externes i seran per a usos administratius.

L'ampliació de l'hospital de Viladecans permetrà reduir la

Façana del nou edifici de l'hospital, ubicat al costat de l'antic. Foto: Línia Mar

pressió en altres serveis d'urgències, com el de l'hospital Universitari de Bellvitge, i podrà continuar donant servei a les necessitats sanitàries de la població de Viladecans, Gavà, Castelletdefels, Begues i Sant Climent de Llobregat, en total uns 200.000 habitants.

D'altra banda, i tal com confirma Gilabert segons la informació rebuda pel personal, el 40% de les habitacions seran individuals i la resta de dues persones, i es milloraran àrees com els quiròfans, la reanimació o el diagnòstic per la imatge. Així mateix, el centre estarà equipat amb recursos que li permetran dur a terme cirurgia robòtica, atendre pacients semicrítics i oferir rehabilitació cardíaca, entre altres serveis.

Durant la visita a les noves instal·lacions de l'hospital, el passat 11 d'abril, l'alcalde de Viladecans, Carles Ruiz, valorava molt positivament l'ampliació del centre, "que esde-

vindrà un hospital de referència a la comarca", i aprofitava per destacar la tasca diària dels professionals sanitaris. En aquest sentit, Gilabert apunta que els han promès que es doblarà la plantilla actual del centre sanitari, "ja que actualment hi ha una manca de personal".

UNA DÈCADA DE LLUITA

L'edifici original de l'hospital, de més de 70 anys d'antiguitat, inicialment donava servei als treballadors de la fàbrica Roca, tot i que els primers anys també va atendre la població de Viladecans i de Gavà.

Davant la saturació dels serveis, l'any 2008 es va aprovar el projecte d'ampliació i el 2013 cinc mil persones reclamaven la promesa d'ampliació en una manifestació, convocada per la Plataforma en Defensa de l'hospital, constituïda l'any 2011 per sanitaris i administratius del centre amb l'objectiu de reivindicar-ne l'ampliació.

Pla per restaurar la maresma de les Filipines-El Remolar

MEDI AMBIENT ▶ L'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) ha posat a licitació les obres per a restaurar la maresma de les Filipines-El Remolar, situada en el delta del Llobregat.

Segons fonts de la Generalitat, les actuacions permetran una aportació d'aigua freàtica en aquesta zona humida, millorant la renovació de l'aigua i la seva qualitat, així com l'anivellament de motes per evitar l'arribada d'aigües contaminades.

També es duran a terme actuacions per a la instal·lació de

piezòmetres per a mesurar la pressió de l'aigua del subsol, i determinar així les variacions de nivell de les aigües subterrànies, així com la plantació d'espècies vegetals pròpies d'aquest ecosistema.

L'Espai Natural de les Filipines-El Remolar està situat íntegrament dins del terme municipal de Viladecans i forma part d'una massa d'aigua que es troba en estat "dolent", segons indica el Pla de gestió del Districte de la conca fluvial de Catalunya, 2016-2021.

Homenatge als regidors de la Segona República

Moment de la descoberta de la placa commemorativa. Foto: Ajuntament

EFEMÈRIDE ▶ Amb la instal·lació d'una placa commemorativa al mur de la plaça d'Europa, descoberta el 14 d'abril, l'Ajuntament ha volgut recordar la tasca dels consellers -regidors-municipals de Viladecans durant el període històric de la Segona República, entre els anys 1931 i 1939.

Durant l'acte, l'alcalde de Viladecans, Carles Ruiz, va destacar que, amb aquest Memorial, es vol reconèixer "el compromís d'aquelles persones que es van dedicar en un moment molt di-

ficil a tirar endavant el municipi i resoldre els problemes, i també la seva forma de governar, pensant en el bé comú".

Per la seva banda, la tinenta d'alcalde de Patrimoni Cultural, Encarna García, va recordar que la placa inaugurada se suma a la resta d'homenatges instal·lats a la ciutat en referència a la Memòria Històrica, com ara a la masia de Can Sellarès pels morts als bombardejos del 1939 a Viladecans i al Cementiri Municipal, per les víctimes locals de la Guerra Civil.

**Amb amor
i responsabilitat**

**... ADOPTA
als que han estat abandonats**

El foc que cal evitar

► Dedicuem un suplement especial al risc d'incendis davant la campanya més difícil que es preveu

► Comença la prohibició de fer foc al bosc amb una vegetació més seca que mai

Prohibit fer foc al bosc

» Fins al 15 d'octubre no es pot fer cap activitat que suposi un risc d'incendi als terrenys forestals
 » La sequera ha obligat a reforçar els recursos per a la prevenció quatre mesos abans del previst

RISC D'INCENDIS ▶ Des del 15 de març i fins al 15 d'octubre ja no es pot encendre cap foc en terreny forestal. És una altra de les conseqüències de la sequera que ens afecta, una de les més intenses i extenses del darrer segle. L'escassetat de precipitacions en els últims tres anys ha agreujat el risc d'incendis i ha provocat que el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural hagi de prendre mesures extraordinàries.

La prohibició de fer foc en terreny forestal afecta qualsevol acció que pugui desencadenar un incendi en zones boscoses o altres àrees naturals. La norma estableix que en aquests terrenys, estiguin o no poblats d'espècies arbòries, i en la franja de 500 metres que els envolta no es pot encendre cap foc, sigui quina sigui la finalitat.

Hi queda inclosa, per descomptat, la generació de foc, però també actes que puguin causar deflagracions o espurnes en entorns propicis i que requereixin supervisió i precaució per prevenir afectacions ambientals i protegir la seguretat pública. Amb aquest criteri, queden prohibits els focs d'esbarjo, les fogueres i les barbacoes, les cremes de residus vegetals i les activitats pirotècniques, entre d'altres. Qualsevol d'aquestes activitats només es pot portar a terme amb una autorització expressa que s'ha de tramitar a través d'un formulari específic a la

Queden prohibits els focs d'esbarjo, les fogueres, les barbacoes i la crema de restes

pàgina web de la Generalitat o bé presencialment a les oficines que el Departament d'Acció Climàtica té a totes les comarques.

SEQUERA EXTREMA

La sequera que ens afecta des de fa tres anys ha portat la vegetació de Catalunya a una situació límit. Els mostrejors que porta a terme la Generalitat des de fa més de vint-i-cinc anys evidencien que el contingut d'humitat té una clara tendència a la baixa, i en alguns casos està assolint valors que no s'havien obtingut mai fins ara. La quantitat d'aigua i la verdor de la vegetació no havien estat mai en un nivell tan baix a gran part del país.

Més enllà de la mortalitat de la vegetació, els experts adverteixen que moltes masses afec-

El Grup de Prevenció del Departament d'Acció Climàtica durant les tasques de vigilància. Foto: Nia Escolà/ACN

tades, tot i que encara no estan mortes, ja no es recuperaran i, a més, afavoreixen noves afectacions a les masses del voltant, que cada any estan més dèbils. Tota aquesta vegetació morta o moribunda es converteix en un perillós combustible que en cas d'incendi crema amb molta més facilitat.

Les pluges de les últimes setmanes han fet disminuir el perill a curt termini i han retardat la probabilitat de tenir perill molt alt generalitzat. Tot i això, en aquest context d'un dèficit hídric tan gran, difícilment un episodi de pluja podria resoldre el problema i, ara mateix, àmplies àrees arbrades de la meitat nord del país, tradicionalment fora del radar dels incendis en aquesta època, es troben amenaçades.

Per zones, la Catalunya central, Girona, el litoral i prelitoral central, la plana de Vic i l'interior de les terres de l'Ebre és on hi ha més dèficit d'aigua en la vegetació. Per espècies, són el pi blanc, l'alzina, l'alzina surera, el pi roig i la pinassa.

REFORÇ DE LA PREVENCIÓ

En previsió d'aquesta situació, el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural ha avançat quatre mesos les mesu-

res previstes, i el mes de febrer ja va reforçar les unitats dels Grups Especials de Prevenció d'Incendis Forestals per poder donar cobertura a tot el territori fent feines de prevenció, de vigilància i de primera intervenció d'incendis forestals.

Aquestes unitats porten a terme tasques clau de manteniment d'infraestructures, com el manteniment de la vegetació del perímetre del dipòsit o del subministrament d'aigua, així

Hi ha milers d'hectàrees de vegetació en una situació molt crítica

com la conservació dels camins de la xarxa bàsica de prevenció d'incendis forestals, que inclou les franges auxiliars de trànsit i el manteniment dels giradors per facilitar les maniobres en cas d'incendi. També tenen cura de les àrees estratègiques de baixa càrrega de combustible.

Els tècnics també desenvolupen tasques de vigilància específica als boscos de ribera per prevenir els incendis de borrisol i duen a terme cremes con-

trolades i prescrites de vegetació per mantenir i millorar amb el foc la coberta vegetal. La majoria d'aquestes cremes són per al manteniment i la millora de pastures a l'alta muntanya i afavoreixen un herbatge tendre i fresc i el pas dels animals. A més, permeten reduir la quantitat de vegetació seca acumulada, cosa que fa que la intensitat dels incendis forestals que hipotèticament poden afectar aquests indrets sigui més baixa.

La presència d'aquests equips sobre el terreny no només té un efecte dissuasiu. També és molt important per atacar els incendis al més aviat possible i evitar que esdevinguin grans i destructius. Les diverses rutes de vigilància estan marcades per la previsió de perill que elabora diàriament el personal tècnic del Servei de Prevenció d'Incendis Forestals.

MILERS D'HECTÀREES

La directora general de Boscos i Gestió del Medi, Anna Sanitjas, ja va advertir durant l'activació de l'operatiu que, després de tres anys pràcticament sense pluges, els boscos catalans, exceptuant els situats a les Terres de l'Ebre, estan en una situació crítica, amb molts arbres al límit

i grans masses forestals a punt de col·lapsar.

Segons les comprovacions setmanals que fa el Servei de Prevenció, el febrer hi havia milers d'hectàrees de vegetació en situació molt crítica al nord de la demarcació de Girona, al Barcelonès, al Baix Llobregat i a la Catalunya central. "Aquestes àrees són les que estan pitjor, però a la resta del país la situació no és ga-

EL GOVERN GARANTEIX AIGUA ALS BOMBERS

▶ El conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, assegura que, tot i el baix nivell actual de les reserves dels embassaments de les conques internes, està "garantit" que els mitjans aeris dels Bombers disposaran de prou aigua per apagar els possibles incendis que hi hagi aquest estiu a Catalunya.

ire millor", va puntualitzar Sanitjas, que alertava alhora sobre una campanya d'incendis "desconeguda i molt complexa" que, en cas de no ploure significativament, podria començar més aviat que mai i ser la més difícil dels últims trenta anys.

La prevenció, la millor eina

- » Gran part de l'activitat de prevenció dels incendis es concentra a les franges perimetrals
- » La col·laboració ciutadana és decisiva per combatre el foc i protegir el patrimoni natural

Imatge d'una franja perimetral d'una urbanització. Foto: Eloi Tost/ACN

PREVENCIÓ ▶ Si bé la sequera ens ha posat al límit, hi ha diversos canvis socials que han augmentat progressivament el risc d'incendis als nostres boscos. És per això que la prevenció, tant la dels professionals com la de la ciutadania, és vital per minimitzar aquest risc inherent associat al progrés.

Parlem de l'abandonament d'àmplies zones agrícoles o del canvi d'usos dels boscos, per exemple. També de l'increment de la xarxa d'infraestructures, amb carreteres o línies elèctriques que travessen masses forestals. O de la construcció d'urbanitzacions a prop de masses forestals, especialment durant les dècades dels anys seixanta i setanta. I, per descomptat, de l'increment de l'afluència humana al bosc fruit de les noves modalitats de lleure.

Tot i que el risc d'incendis és generalitzat arreu del país, i això ens obliga a tots a ser especialment prudents, gran part de l'activitat de prevenció d'incendis es concentra als anomenats perímetres de protecció prioritària. Es tracta de zones amb un gran perill d'incendi forestal i que, a causa de la continuïtat de la massa de vegetació, poden convertir-se en grans focs de més de 500 hectàrees.

El Pla de prevenció d'incendis forestals fixa els criteris per ordenar la gestió d'infraestructures en aquests àmbits, reduir-ne la vulnerabilitat i minimitzar l'emergència. Una de les claus d'aquesta tasca de planificació és la delimitació de franges perimetrals de bosc netes.

FRANGES PERIMETRALS

Els Agents Rurals alerten cada any sobre la importància de tenir franges perimetrals entorn de les urbanitzacions i cases aïllades per tal de prevenir l'avanç d'in-

Els responsables de mantenir la parcel·la en bones condicions són els propietaris

cidis forestals i evitar que es posi en risc la vida de les persones. Aquestes franges permeten reduir la violència del foc i a la vegada faciliten l'actuació dels Bombers a l'hora de l'extinció dels incendis.

Els responsables de mantenir la parcel·la en bones condicions, tant si està edificada com si no, són els propietaris. En el cas de les franges perimetrals acostu-

men a ser les comunitats de les urbanitzacions o bé els mateixos ajuntaments els que s'han d'encarregar de fer les tasques de neteja de l'arbrat i del sotabosc. Tot i això, en moltes ocasions no es compleix la normativa i són els mateixos Agents Rurals qui han d'inspeccionar aquestes zones i traslladar les irregularitats descobertes als consistoris.

COL·LABORACIÓ CIUTADANA

Tot i els nombrosos recursos professionals que es posen en marxa, la col·laboració ciutadana és decisiva per combatre el foc i protegir el patrimoni natural. La promoció d'actituds i d'hàbits responsables i la sensibilització són, doncs, eines clau per reduir el risc d'incendis forestals a Catalunya. Abordem a continuació algunes coses que es poden fer per sumar esforços a la causa.

Per començar, cal mantenir nets els espais: s'han de guardar les restes d'aliments generats i no abandonar ampolles ni objectes de vidre a les zones boscoses. També hem d'evitar circular amb vehicles fora dels camins autoritzats. Tot i que aquestes activitats no siguin perilloses per si mateixes, poden ser l'origen d'un incendi accidental, i per això cal evitar-les.

Òbviament, cal ser especialment curosos amb activitats perilloses que involucren directament el foc. S'han d'apagar bé els llumins i cigarretes i no llençar-los mai per les finestretes del cotxe. En condicions normals parlariem de les exigències a l'hora de fer foc al bosc, però amb la prohibició vigent de qualsevol ac-

Si observeu una columna de foc al bosc, informeu els serveis d'emergència

tivitat perillosa fins al 15 d'octubre se simplifica la qüestió. Senzillament, no es pot fer foc al bosc per cap motiu sense una autorització expressa.

Una altra funció que pot portar a terme qualsevol ciutadà és la de vigilància. En cas que observeu un incendi forestal o una columna de fum dins d'una àrea forestal, és crucial avisar al més aviat possible algun dels serveis d'emergència més propers, com ara els Agents Rurals, els Bombers, els Mossos d'Esquadra o Protecció Civil. Per estalviar temps, podeu trucar directament al telèfon d'emergències, el 112.

AUTOPROTECCIÓ

Per altra banda, què cal fer si us veieu implicats directament en un incendi, mentre venen els serveis d'emergència? Doncs, abans de res, intentar apagar-lo amb aigua, branques o sorra sobre la base de les flames. Si aconsegiu sufocar-lo, recordeu-vos de tancar les brases i netejar la zona.

En cas que us trobeu al bosc, cal que us allunyeu en direcció oposada al fum. Respireu pel nas procurant cobrir-lo amb un drap mullat i fugiu sempre pendent avall o en direcció perpendicular a l'avanç del foc. Sobretot no busqueu refugi en llocs profunds ni intenteu creuar les flames: hi podeu quedar atrapats. Si no hi ha més sortida, creueu per on el front sigui més feble.

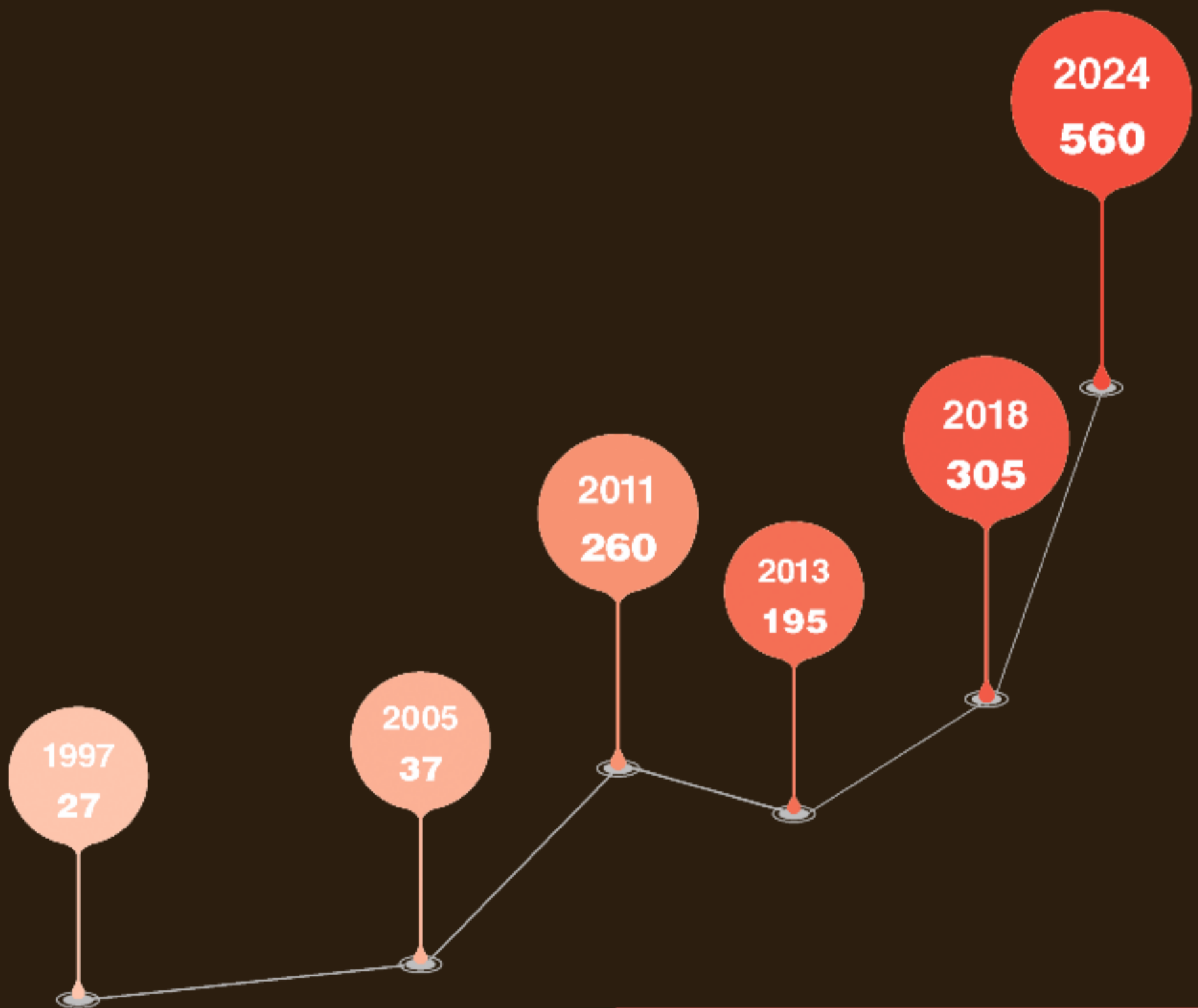
Pel que fa als casos més extrems, si el foc us atansa, situeu-vos a la zona ja cremada sempre d'esquena al vent dominant. I si se us encén la roba, rodeu sobre el terra i, si podeu, cobriu-vos amb una manta, perquè el foc s'extingirà per falta d'aire.

Si l'incendi té lloc a casa o molt a prop, cal que tanqueu portes, finestres, persianes i les possibles entrades d'aire. Romaneu a l'interior i no bloquegeu les vies d'accés dels vehicles d'extinció sota cap supòsit.

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 560 mitjans associats

La sala de conferències de l'Espai Línia es va omplir per seguir la conversa amb Oriol Junqueras. Fotos: Joanna Chichelnitzky

Oriol Junqueras: "Barcelona i el país es necessiten imperiosament"

F. J. Rodríguez
BARCELONA

Fuig de respostes ràpides, amb el to característic de tot bon professor que, abans d'entrar al moll de l'os, col·loca els fonaments de la qüestió i es dedica a aixecar, pam a pam, els pilars de l'argumentació. Aquest és l'estil d'Oriol Junqueras, el president d'Esquerra Republicana. Un estil que va impregnar la conversa que, la tarda del 20 de març, va tenir lloc a l'Espai Línia i que va girar sobre les "principals preocupacions de la ciutadania de la metròpoli", tal com va expressar el director editorial de *Línia*, Arnau Nadeu, en l'inici de l'entrevista amb Junqueras.

La conversa va tractar, doncs, temes com la seguretat, el turisme o el problema de l'habitatge. De fet, aquest últim va ser el que va ocupar bona part de l'entrevista, durant la qual Junqueras va plantejar la necessitat d'harmonitzar les realitats metropolitana i de país. Aquelles dues Catalunyaes que, per al líder republicà, han de remar en la mateixa direcció. "Molts dels problemes als quals s'enfronta Barcelona són impossibles de superar sense el país, i això ha estat sempre així", va assenyalar Junqueras. "Barcelona i el país es necessiten imperiosament", va reblar.

Preguntat sobre algunes situacions relacionades amb l'habitatge, com ara anuncis de lloguers d'estudis de 13 metres quadrats i sense cuina per 500 euros al mes o pisos d'una habitació que arriben als 1.200 euros a Barce-

lona –que van generar una riulla barrejada de perplexitat i indignació entre els assistents quan Nadeu les va citar–, el president d'ERC va titllar-les "d'insult a la dignitat de les persones". Sobre tot plegat, Junqueras va avisar que l'habitatge "és un element decisiu en el benestar de les famílies".

EL PROBLEMA DE L'HABITATGE

En aquest sentit, Junqueras va expressar la necessitat d'anar més enllà dels topalls als preus del lloguer que planteja la nova llei espanyola –que ha entrat en funcionament a 140 municipis catalans aquest març– i va proposar "polítiques actives" de renovació de

"Algunes situacions amb l'habitatge són un insult a la dignitat de les persones"

l'envellit parc d'habitatges català. "Això passa a la metròpoli, però també a pobles petits de l'interior", va recordar el líder republicà.

I és que el discurs de Junqueras va estar amarad, com ja s'ha assenyalat, de referències a problemàtiques que afecten de manera similar la Catalunya interior i la metropolitana. En aquesta línia, el polític va recordar que l'habitatge és una qüestió que s'ha d'abordar des de diverses perspectives, fins i tot des del punt de vista del transport públic. "La xarxa de transports no és prou densa i no té qualitat", va assegurar Junqueras, fet que provoca, a parer seu, que els ciutadans s'hagin d'a-

muntegar a la metròpoli. "Tenir una bona xarxa de transport públic incentivaria que la gent visqués a més zones", va defensar.

RODALIES

Seguint el fil de la simbiosi entre el país i la seva capital, el president d'ERC va recordar que, per a les administracions, ha de ser igual d'important un ciutadà que ve en avió des de Los Angeles que el veí que intenta entrar a Barcelona a través de Rodalies i que, sovint, pateix les incidències del servei. Aquesta argumentació va servir a Junqueras per llençar un dard al PSC i a Salvador Illa, líder socialista i candidat a les eleccions del 12 de maig. "Illa actua com un delegat de la Moncloa; que treballi, segur que hi pot fer molt més", va etzibar-li.

Més enllà d'això, Junqueras també va fer una crida a millorar els serveis públics a cada municipi del país, proposta que va aprofitar per incidir de nou en la necessitat que les persones es puguin instal·lar a més llocs i esponjar, d'aquesta manera, el territori. I en tota aquesta digressió no va faltar la falca històrica, ja que el president d'ERC va reivindicar el model que la Generalitat republicana va posar sobre la taula i va relatar com el franquisme va "estroncar-ho tot, posant en risc la qualitat de vida de molta gent" amb la seva "salvatge" desregulació que assegurava que els guanys anessin a parar a mans d'uns pocs particulars afins al règim.

ELS COSTOS DEL TURISME

Precisament va ser durant el franquisme quan Espanya va

començar a despuntar com a destí turístic internacional. Aquell *Spain is different* de Fraga Iribarne encara ressona en l'actualitat, així com els efectes que aquesta indústria té sobre el dia a dia dels barcelonins.

"El turisme és important, però també genera molts costos", va apuntar Junqueras, que va lamentar que hi ha molts carrers de la capital pels quals "no es pot passejar ni veure-hi nens jugant". "La ciutat ha de ser també per a les famílies", va reclamar el líder republicà, que considera necessari avançar cap a un model turístic que generi més ingressos, amb menys turistes que aportin més a la ciutat.

I L'AEROPORT?

El turisme va conduir, de manera natural, a parlar de l'aeroport i de la seva possible ampliació. "Volem un aeroport millor, i això no depèn dels metres de pista que tingui", va reflexionar Junqueras, que, així i tot, va arribar a dir que l'aeròdrom pratenc, a més d'estar molt a prop de la capital, "genera poc soroll", una afirmació que contrasta amb les reiterades queixes dels veïns de Gavà Mar i de Castelldefels per la contaminació acústica dels avions. Amb tot, Junqueras va criticar que tant Aena com el govern espanyol actuen, segons ell, de manera "egoista" i que "no compleixen" els seus compromisos amb Catalunya.

Sigui com sigui, i comparant-ho amb el turisme, Junqueras va dir que Catalunya hauria d'apostar per la reindustrialització, ja que els salaris d'aquest

sector "són estables", a diferència dels del sector serveis.

L'entrevista va acabar amb una part relativa a la seguretat i les dades de multireincidència a la metròpoli. Sobre això, el líder d'ERC va recordar que des dels anys 70 i 80 "s'ha avançat molt" en aquesta matèria i va reivindicar la necessitat de garantir la seguretat pública, en contraposició a una de privada "que només poden pagar els rics".

Per acabar, Junqueras va afirmar que el model penitenciari català "és més exitós que el de molts altres països d'Europa" i que la seguretat d'un estat no depèn del nombre de presons que tingui. Ho va dir després de recordar, amb un somriure, que ell és un "veritable expert en presons", en referència al seu encarcerament. Una rúbrica final a una entrevista i un estil cent per cent Junqueras.

L'ORIGEN DEL MOT GENTRIFICACIÓ

► Oriol Junqueras va voler tancar la conversa amb una classe d'història per explicar l'origen del mot 'gentrificació', que prové de l'anglès *gentry*, que fa referència a la noblesa anglesa que va anar comprant terrenys de pagesos per a la indústria de la llana i els va acabar expulsant a les ciutats.

► Escaneja el codi QR per veure la conversa sencera en vídeo

La història de Barcelona està íntimament lligada al tramvia. Més enllà que aquest mètode de transport posés fi a la vida del català contemporani més il·lustre de tots els temps, Antoni Gaudí, el batec dels darrers dos segles de la ciutat sempre ha estat impregnat del tramvia.

El primer vehicle d'aquesta mena a la capital catalana va començar a funcionar el 27 de juny del 1872 i anava des de la Rambla fins a l'actual plaça Lesseps. Amb tot, aquell transport era estirat per quatre cavalls, i no va ser fins al 1899 que va arribar la tracció elèctrica amb el tramvia que resseguia l'antiga muralla de Ciutat Vella.

Amb el tombant de segle es va anar creant una potent xarxa que comunicava el centre amb els barris i els pobles de la plana de la ciutat. L'expansió del tramvia va coincidir, doncs, amb la conformació de la Barcelona que més o menys coneixem avui dia. Als anys 20, el tramvia va arribar a la seva màxima longitud: 220 kilòmetres. Seria a partir de la crisi mundial del 1929 que la xarxa viuria una època fosca que es perllongaria fins al 1949, just després d'una guerra civil i dels estralls d'una guerra mundial.

D'ençà d'aleshores, el tramvia va viure una lenta recuperació. No obstant això, aquells anys es recordaran per la vaga de tramvies del 1951, que va començar quan el preu del bitllet va augmentar un 40%. Els ciutadans, de forma espontània, es van negar a fer servir aquest transport, i les manifestacions van aconseguir revocar la pujada de preus. Aquesta mena de boicot, que es va reproduir el 1957, posa de manifest el clima de repressió que es vivia a Barcelona durant els anys de plom del franquisme.

Pocs anys després, els tramvies també es van veure afectats per l'època del *desarrollisme*. Amb la irrupció dels automòbils a partir dels 60, la xarxa va anar desapareixent en detriment del cotxe privat i dels autobusos. Als 70, amb la restauració de la democràcia, es van començar a desmantellar línies, fins a desaparèixer pràcticament totes als anys 90. No va ser fins pels volts dels Jocs Olímpics que la idea de tornar a fer córrer el tramvia per Barcelona va planar de nou.

EL SALT METROPOLITÀ

Què és primer, l'ou o la gallina? L'expansió de Barcelona a finals del segle XIX i principis del XX, que va suposar l'annexió de pobles com Gràcia o Sants a la ciutat, va coincidir amb la posada en marxa de la xarxa de tramvies. Què va ser primer, el tramvia o la construcció de la capital catalana tal com la coneixem? Més enllà de la pregunta, no és forassenyat dir que, sense un sistema de comunicació eficient, l'annexió dels pobles del pla de Barcelona no hauria estat possible.

El Trambaix es va inaugurar l'abril del 2004, mentre que el Trambesòs ho va fer el mes de maig del mateix any. Foto: Tram

20 anys del transport més ben valorat

El 2004, després de tres dècades sense pràcticament tramvies a la ciutat, Barcelona i la seva metròpoli van decidir posar en marxa el Trambaix i el Trambesòs. Quan es compleixen dues dècades de la seva inauguració, el tramvia s'ha convertit en el transport públic més ben valorat al territori.

D'una forma silenciosa, en aquest inici del segle XXI estem vivint un procés similar. L'arribada del Trambaix i del Trambesòs coincideix amb una altra expansió, en aquest cas la del projecte metropolità o de la Gran Barcelona.

El 3 d'abril del 2004, tres dècades després que els tramvies pràcticament haguessin desaparegut de la ciutat, Barcelona tornava a tenir raïls i vehicles que es movien a cop d'electricitat. El projecte, però, feia temps que

cuejava. Va ser el 1987 quan la idea de recuperar el tramvia va tornar a ressonar a Barcelona, en el si de l'Entitat Metropolitana del Transport, un organisme que es troba en l'origen de la creació de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. A partir d'aleshores, els passos per fer efectiu el retorn del tramvia que, en un primer moment, només contemplava les línies del Trambaix, és a dir, les que van al Baix Llobregat, van ser lents. Finalment, l'any 2000 es va

adjudicar l'obra a l'empresa Alstom i el 2001 es va aprovar ampliar el projecte al Barcelonès Nord, amb el Trambesòs.

L'abril del 2004, doncs, entrava en funcionament el Trambaix, i el maig del mateix any ho feia el Trambesòs. Es compleixen, per tant, dues dècades d'ençà que la ciutat va apostar de nou pel tramvia. Actualment, aquest transport enllaça, per una banda, els municipis de Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat, Esplugues,

Cornellà, Sant Joan Despí, Sant Just Desvern i Sant Feliu de Llobregat i, per l'altra banda, Barcelona, Sant Adrià de Besòs i Badalona. En total són sis línies, gairebé 30 kilòmetres de raïls i 56 parades.

Més enllà de l'efemèride, què ha suposat per als municipis i la ciutadania de la metròpoli la irrupció d'aquest transport?

UN TRANSPORT EXITÓS

Pocs debats generen tant consens. De fet, es pot dir que no hi ha

Una unió polèmica

● Per allà on passa el tramvia genera satisfacció. Així ho indiquen les dades de l'Institut Metròpoli, que revelen que aquest mitjà és el més ben valorat dels transports públics. Malgrat això, el tramvia de Barcelona també ha generat un fort debat al voltant de la seva unió per l'avinguda Diagonal entre els seus dos ramals, el situat al Baix Llobregat i el del Barcelonès Nord, entre la plaça Francesc Macià i les Glòries.

Un any després que els dos Trams entressin en funcionament, el 2005, el conseller de Política Territorial i Ob-

creien que generaria problemes de circulació al districte barceloní de l'Eixample. El 2008, però, l'alcalde d'aquell moment, el socialista Jordi He-reu, va convocar un referèndum no vinculant sobre el projecte, a proposta d'ERC. Aquell referèndum va ser el principi de la fi de l'hegemonia del PSC a Barcelona. L'opció A, defensada pels socialistes i ICV, contemplava unir els dos Trams fent de la Diagonal un bulevard on els cotxes circularien pel centre de l'avinguda; l'opció B era pràcticament igual, però els cotxes circularien pels laterals; i l'opció C era

El 2008 es va fer un referèndum no vinculant perquè la ciutadania expressés la seva opinió sobre la unió del tramvia: només va votar l'11% del cens

res Públiques de la Generalitat d'aleshores, Joaquim Nadal, va anunciar que s'estava estudiant fer efectiva la unió. La idea va ser aplaudida per molts veïns, per l'Ajuntament de Sant Adrià, per l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) i per la mateixa empresa que opera el servei de tramvia, Trammet. Aquesta darre-ra assenyalava que unint les dues línies es podria doblar el nombre de viatges, mentre que la PTP afirmava que el consistori s'estalviaria 9 milions d'euros anuals.

No obstant això, en aquella època l'Ajuntament de Barcelona i alguns partits de dretes del consistori no estaven d'acord amb la unió perquè

"cap de les dues anteriors". Amb una participació de l'11% del cens, el 80% dels votants es van decantar per l'opció C, que era la que defensava Convergència i Unió (CiU).

El projecte es desenterraria l'any 2015 amb l'entrada d'Ada Colau a l'alcaldia i posteriorment amb l'aprovació de la unió el 2019 al ple de l'Ajuntament. El 2022 es va iniciar la primera fase de construcció entre les Glòries i Verdguer, i actualment l'alcalde Jaume Collboni, que ha declinat posar data a la finalització de les obres, assegura que aquest juliol el projecte executiu de la unió entre Francesc Macià i Verdguer –el pas abans de les obres– estarà enllestit.

debat. Segons dades de l'Institut Metròpoli, el tramvia, amb un 7,8 sobre 10 de nota, és el mitjà de transport públic més ben valorat a l'àrea metropolitana de Barcelona. Tanmateix, si observem els indrets que tenen estacions de tramvia, la nota encara és millor. A la primera corona metropolitana, sense comptar la capital catalana, la valoració és de 8. En canvi, als llocs que no estan afectats per aquest mitjà de transport es valora amb molta menys nota el tramvia. A tota l'àrea metropolitana, sense comptar-hi la primera corona, la nota és de 7,2, i a Barcelona, on només algunes zones tenen tramvia, de 7,7. Dit d'una altra manera: els municipis on hi ha tramvia descobreixen que és una bona solució per a la mobilitat.

Amb aquestes dades no costa d'entendre el moment dolç que viu el tramvia pel que fa a les xifres de viatges. El 2023, per exemple, va batre tots els seus rècords amb 31 milions de viatges, gairebé 22 al Trambaix i més de 9 al Trambesòs. Això suposa 1,2 milions més que el 2019.

Des dels moviments socials a favor del transport públic celebren totes aquestes xifres. "Per allà on passa el tramvia la població està molt contenta", diu

l'integrande de l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) Carlos Ortí. Des d'aquesta organització valoren aquests 20 anys de tramvia d'una forma "molt positiva", perquè han suposat "recuperar espai públic, treure'l del que ocupen els cotxes i millorar la qualitat ambiental i el soroll de la ciutat". Segons Ortí, "a Barcelona, entre el 65% i el 70% de l'espai està ocupat per circular-hi en cotxe o per aparcar-hi, i per això el tramvia permet recuperar espai per posar-lo al servei públic". En aquest sentit, considera que aquest mitjà de transport, "en comparació amb el metro, té un preu més baix d'obra, i el que costa fer un quilòmetre de línies soterrades és el que val fer-ne 10 de tramvia". A més, diu Ortí, "no implica desplaçaments verticals, i per això està tan ben valorat".

En aquest sentit, des de la PTP critiquen durament els partits que hi estan en contra i tot el debat que la unió del Trambaix i el Trambesòs ha generat. "El tramvia no agrada a la dreta perquè, per a ells, treu espai al cotxe, que és un espai de llibertat", diu Ortí. Alhora, l'integrande de la PTP lamenta que el PSC estigui tan instal·lat en la idea de millorar el transport a

Pilar Díaz: "El Tram ha beneficiat l'economia local connectant àrees comercials, d'oci i residencials, fomentant el consum local i impulsant, fins i tot, el turisme"

"A Barcelona, entre el 65% i el 70% de l'espai està ocupat per circular-hi en cotxe o per aparcar-hi, i per això el tramvia permet recuperar espai públic", diuen des de la PTP

cop de metro. "Ho fa per aconseguir tothom: la ciutadania i el lobby del motor", sentència.

PARLEN LES ALCALDESSES

Com ha impactat el tramvia en els municipis metropolitans? Des del diari *Línia* ens hem posat en contacte amb dues alcaldesses socialistes que hi tenen molt a dir: Filo Cañete, de Sant Adrià de Besòs, i Pilar Díaz, d'Esplugues.

Ambdues valoren "molt positivament" l'arribada del tramvia als seus municipis. "La nostra és una ciutat molt ben comunicada, i el Tram ha reforçat encara més la seva connexió, concretament amb Badalona i Barcelona", diu Cañete. "L'arribada del Tram va suposar un abans i un després en la concepció de la mobilitat sostenible, la vertebració de la ciutat i la interconnexió, no només d'Esplugues, sinó d'una part molt important del Baix Llobregat amb Barcelona", explica Díaz.

Per a l'alcaldessa d'Esplugues, a més, el tramvia significa una aposta que va més enllà de la mobilitat. Des de l'arribada d'aquest mitjà de transport, assenyalava Díaz, la ciutat té "un aire més net" i s'ha reduït "el trànsit rodat de vehicles, configurant una ciutat

molt més amable i tranquil·la per viure-hi". Alhora, considera que el Tram "ha beneficiat l'economia local connectant àrees comercials, d'oci i residencials, fomentant el consum local i impulsant, fins i tot, el turisme".

Malgrat tot això, totes dues creuen que el Tram pot continuar creixent. Mentre que Díaz considera que hi ha "marge de millora pel que fa a horaris, freqüència de pas i interconnexions amb altres mitjans de transport", Cañete afirma que "es pot augmentar el nombre de combois per aconseguir un servei més àgil i ràpid que sigui una alternativa al metro, a l'autobús i al tren". En aquest sentit, afirmen que és "molt necessària la unió" del Trambaix i el Trambesòs perquè millorarà la mobilitat metropolitana, "reduirà la contaminació i farà més competitiva tota la zona". Alhora, conclou Cañete, és una de les pedres fonamentals per vertebrar la regió metropolitana "facilitant el desplaçament de la ciutadania en el territori de la Gran Barcelona".

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

L'alcalde, Lluís Mijoler, acompanyarà Jéssica Albiach com a número dos de la candidatura dels comuns per a les eleccions al Parlament del 12 de maig. Mijoler considera que "és una oportunitat" per exportar les polítiques del Prat a la resta del país.

El Prat fa pinya i clama contra el triple crim masclista: "Duríssim"

» L'assassinat d'una dona i els dos fills a mans del pare sacseja la ciutat
» Desenes de veïns surten al carrer a clamar contra la violència vicària

CONDOL ▶ El Prat ha viscut aquest mes un dels successos més traumàtics dels últims anys. L'assassinat d'una dona i els seus dos fills de vuit anys a mans del pare, que es va suïcidar més tard, ha commocionat un veïnat que l'endemà dels fets, que van tenir lloc el 9 d'abril, va omplir la plaça de la Vila per rebutjar el crim i clamar contra la violència masclista. Qui va verbalitzar el sentiment generalitzat del municipi va ser precisament l'alcalde, Lluís Mijoler, que el matí del dia 10, quan es va fer pública la notícia, va expressar el que més d'un veï pensava. "Estem consternades, ens sentim molt fràgils", va afirmar davant dels mitjans de comunicació.

I és que un crim com aquest no es recorda al Prat. Però, per desgràcia, enguany està sent un any en el qual estem sentint molt a parlar d'aquesta classe de successos, que s'engloben en el que els experts qualifiquen de violència vicària, que és quan l'home fa mal a la seva parella a través dels fills. En aquest sentit, la directora general per a l'eradicació de les violències masclistes del departament d'Igualtat i Feminismes de la Generalitat, Laia Rosich, va fer una crida a "centrar la mirada en com la violència masclista colpeja les criatures".

UN ANY "DURÍSSIM"

Ho va dir la tarda del 10 d'abril, a la plaça de la Vila, durant la concentració multitudinària de rebuig al triple assassinat comès el dia anterior. Allà, Rosich va alertar que està sent un any

Concentració en contra del triple crim. Foto: Jordi Pujolar/ACN

"duríssim" i que tota Catalunya està de dol per casos com aquest del Prat. I és que dels set assassinats de menors que hi ha hagut des d'inicis de l'any a Espanya, cinc han estat a Catalunya.

"És un fet condemnable i execrable a qualsevol lloc del món", va assenyalar Mijoler durant la concentració, a la qual van assistir els regidors del Ple i representants d'altres ajuntaments, com ara l'alcalde de Cornellà, Antonio Balmón, i l'alcalde de Gavà, Gemma Badia. Allà es va llegir un manifest per dir "prou" a les violències masclistes i vicàries que, segons l'escrit, "responen a causes estructurals d'un sistema patriarcal".

PAIR ELS FETS

Aquell dia Mijoler va agrair la resposta ciutadana davant d'un cas que ha sacsejat la ciutat. "És molt dur i ho estem passant molt malament. Necessitem pair-ho", va declarar el batlle. L'endemà dels fets, desenes de

veïns i veïnes van dipositar flors, espelmes i joguines a la porta de la casa de les víctimes en record seu. Sense anar més lluny, la direcció del centre educatiu on estudiaven els dos infants assassinats va difondre un escrit entre les famílies per comunicar la mort dels dos infants. "Aquesta pèrdua suposa un gran impacte emocional per a tots els membres de la comunitat educativa", apuntava el comunicat. En paral·lel, la direcció de l'escola va instar les famílies a garantir el dret de la intimitat de totes les persones properes als infants, tot ressaltant la necessitat de protegir els companys d'aula.

Amb tot, aquest cas ha mogut el Govern a crear un grup d'experts en violència vicària per "identificar millores" en la detecció de riscos, en paraules de la consellera d'Igualtat, Tània Verge. "No ens ho podem permetre com a societat", apunta la consellera, que assegura que "el Prat no està sol: és un dol de país".

El Govern desplegarà el nou pla de barris a Sant Cosme

DESIGUALTATS ▶ La fase pilot del nou pla de barris de la Generalitat es desplegarà a una vintena de zones del país. Entre elles, el barri de Sant Cosme. Es tracta d'àrees que pateixen situacions de degradació, manca d'espais verds, desigualtats o elevada contaminació.

Amb tot, la voluntat del Govern és actuar en aquests barris per revertir situacions de "pobresa severa", en paraules del conseller de Drets Socials, Carles Campuzano, durant la presentació del pla el 15 d'abril.

"Tots tenim identificades parts del nostre país que es queden despenjades, al marge, i on el risc de fractura és absolutament rellevant", va alertar el conseller Campuzano.

El pla també contempla actuar sobre tres zones més de Gavà que pateixen situacions de desigualtats, com són els barris de Ca n'Espinós, Farreres i Ausiàs March. Els criteris de selecció dels barris tenen a veure amb dades quantitatives de renda i de nivell de formació dels seus habitants, entre altres.

Estira-i-arronsa del Port i els ecologistes per unes obres

Roda de premsa de Depana i Zeroport denunciant les obres. Foto: Depana

INFRAESTRUCTURES ▶ Les obres de la Terminal Nou Llobregat del Port torna a enfrontar la direcció de la infraestructura amb els ecologistes. Si a principis de mes Depana i Zeroport van denunciar que el Port estava portant a terme les obres a terrenys contaminats amb residus tòxics, fonts portuàries han recalcat, en declaracions a *Línia Mar*, que els treballs que s'estan portant a terme a la zona "queden fora de l'àmbit delimitat pel dipòsit de cromites". Aquest material, tal com denuncien els

ecologistes, és perillós per a la salut i cancerigen.

Així i tot, des del Port confirmen que s'actuaria en cas de detectar sòls contaminats durant les obres, d'acord amb els criteris que prescriu l'Agència Catalana de Residus. Depana, tanmateix, ha portat la qüestió a la fiscalia perquè s'investigui.

Pel que fa a la Declaració d'Impacte Ambiental, des del Port confirmen que està "plenament vigent" i que han portat a terme totes les mesures correctores que s'hi contemplen.

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

Les famílies protesten contra el tancament de tres línies escolars

» La Generalitat anuncia que tanca 57 places públiques al municipi
» Les AFA i l'Ajuntament s'hi oposen per les necessitats de la ciutat

EDUCACIÓ ▶ Les associacions de famílies d'alumnes (AFA) de Sant Boi han manifestat el seu rebuig davant l'anunci del tancament de tres línies d'Educació Infantil a les escoles del municipi. En concret, amb aquesta mesura aprovada pel departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, les escoles Amat Verdú, Parellada i Josep Maria Ciurana perden una línia cadascuna per al curs 2024-2025, és a dir tres línies i un total de 57 places públiques en el conjunt de la població.

L'escola Parellada és una de les afectades per la mesura. Foto: Escola Parellada

NO DE FAMÍLIES I CONSISTORI
Les famílies afectades, que ja han manifestat la seva disconformitat davant l'Ajuntament, creuen que en comptes de retallar línies caldria que es donés suport a l'escola pública i, a més, avisen que continuaran lluitant per evitar els anunciats tancaments de les tres línies escolars.

Per la seva banda, la tercera tinenta d'Alcaldia i regidora d'Educació, Maria Valencia, ha declarat a *Ràdio Sant Boi* que des de l'Ajuntament ja han manifestat una posició contrària a la proposta del departament d'Educació. Tot i constatar una davallada de natalitat a la població, el principal argument del de-

partament d'Educació, Valencia proposa unes altres fórmules "que puguin beneficiar l'atenció de les necessitats a les aules".

Segons la regidora, l'Ajuntament no pot permetre que a un municipi com Sant Boi hi hagi una oferta més gran de places de l'escola concertada que de la pública.

El nou gos policia. Foto: Ajuntament

La unitat canina de la policia incorpora un gos maltractat

SEGURETAT ▶ La unitat canina de la Policia Local de Sant Boi ha incorporat un pastor belga malinois que havia estat víctima de maltractaments i que, segons fonts policials, està capacitada per esdevenir un gos policia.

A conseqüència d'una trucada rebuda per la Policia Local, en què s'alertava d'un cas de maltractament animal, els agents van localitzar un gos de sis mesos d'edat a qui el seu propietari

havia intentat matar i el van traslladar a l'hospital veterinari, on es va recuperar de manera satisfactòria.

Actualment, el gos, batejat com a Fènix per la seva recuperació, ha estat acollit per un dels agents que el van trobar.

D'altra banda, el propietari està pendent de la celebració de judici per les accions violentes que presumptament va exercir contra el gos.

Crims | Detenció múltiple per robatori a domicilis

Els Mossos d'Esquadra i la Guàrdia Civil desmantellen una organització que es dedicava a robar domicilis amb la detenció de nou persones, que han comès 13 delictes a Sant Boi i altres municipis de la comarca.

El Parc Sanitari millora l'atenció a persones amb TEA

SANITAT ▶ El Parc Sanitari Sant Joan de Déu ha iniciat un procés participatiu d'intervenció i acompanyament que definirà un nou model d'atenció per a les persones adultes amb TEA, segons fonts del centre hospitalari.

Es tracta d'una iniciativa del projecte 'PlaTEA, Millorant l'atenció a les persones adultes amb Trastorn de l'Espectre Autista (TEA)', que es va posar en marxa l'any 2022 i que té com a objectiu millorar l'autonomia personal i "l'enfortiment dels llaços socials dels seus protago-

nistes", apunten des del centre mèdic, així com entendre i atendre les necessitats específiques que aquestes persones presenten en els diferents àmbits i etapes de la seva vida.

'FEEDBACK' DE LA PERSONA

La directora del projecte, la doctora Núria Tous, opina que cal tenir una actitud que empenyi a anar adequant totes les intervencions a les necessitats que detecten i, per això, "és tan important el feedback científic com l'espontani de la persona atesa".

Els ateneus treuen pit amb un gran aplec a la Colònia Güell

Els ateneus aposten per la cultura popular. A la foto, ball de gitanes. Foto: FAC

CULTURA ▶ En el marc del 40è aniversari de la Federació d'Ateneus (FAC), el pròxim 2 de juny la Colònia Güell, a la veïna Santa Coloma de Cervelló, acollirà l'Aplec dels Ateneus, una jornada festiva per donar a conèixer "d'una manera participativa i lúdica" el món dels ateneus que oferirà més de mig centenar d'activitats de cultura popular, teatre, esports, dansa, circ, música o visites culturals, entre altres propostes.

Aquesta festa major dels ateneus té la voluntat d'apropar

aquestes associacions a les famílies i donar-los visibilitat. "Són associacions que dinamitzen pobles i ciutats arreu del nostre país, amb un fort compromís social", reivindiquen des de la FAC.

Com a plats forts, l'Aplec dels Ateneus gaudirà d'una actuació de la Companyia Elèctrica Dharma, que farà una repassada al seu repertori, i el pregó a càrrec de Lloïl Bertran. Per altra banda, a l'Aplec es presentarà en directe la sardana commemorativa del 40è aniversari de la FAC.

**NECESSITEM ALIMENTS
BÀSICS PER CONTRIBUÏR
A L'ALIMENTACIÓ DE MÉS DE
163 MIL PERSONES**

 BANC DELS ALIMENTS
líniamar

Col·labora
bancdelsaliments.org

Bàsquet | El Vilabàsquet Viladecans es queda sense fase d'ascens

L'equip de Xavi Paredes no competirà a la fase d'ascens a Lliga Femenina 2, que es disputarà aquesta setmana, del 25 al 28 d'abril, a Utebo (Saragossa). Al Vilabàsquet li ha faltat més regularitat per accedir-hi, tot i que va acabar el curs amb dues victòries seguides, l'última, per 72-51 contra el CB Andratx el dia 13.

Bentornades al bàsquet

» Ana Alonso, Laura Soria i Olga Ruano han tornat a jugar aquest curs després d'haver penjat les botes
» "Quan estava retirada sentia enveja per les jugadores", diu Alonso, jugadora del Vilabàsquet Viladecans

Toni Delgado
VILADECANS

Tots els camins duen a Roma i aquest curs Laura Soria (Cerdanyola del Vallès, 2000), Olga Ruano (Barcelona, 1988) i Ana Alonso (A Coruña, 1990) han pres camins molt diferents per tornar a jugar a bàsquet després d'haver-se retirat.

No fa tant, Laura Soria, base del CEEB Tordera Uni Girona, feia tirs en una pista que li encanta amb l'única companyia de cançons com "You found me", de The Fray, o "Just you and I", de Tom Walker. "El bàsquet és la meva desconexió i aquells moments eren teràpia emocional", exposa la cerdanyolenc, que s'estava recuperant de la seva quarta operació al genoll dret. Al CBF Cerdanyola havia posat punt final a la seva carrera: JE Terrassa, Segle XXI, Barça CBS, CB Boet Maresme Mataró i UE Mataró.

Durant molts mesos va ser incapaç de veure cap partit de bàsquet, fins que la seva amiga Irene Medel li va recordar que per a elles és tradició viure juntes les Lligues Catalanes a la grada. A poc a poc, partit a partit i amb la companyia de la seva germana Judit, que s'ocupava de la seva recuperació —és preparadora física i està especialitzada en readaptació del genoll—, i/o de la Irene, Soria analitzava més el que passava a la pista.

LES GANES DE JUGAR

"Ara m'adono que el bàsquet em continuava encantant, però que, d'una manera inconscient, volia canviar els meus sentiments perquè si tornava a les pistes, podia recaure del genoll... Això sí, a mesura que passava el temps i em veia millor se'm despertaven les ganes de jugar, que creia adormides...", confessa.

El 12 de gener va sonar el telèfon: era una veu coneguda, Marc Delemus, que ja l'havia volgut temps enrere. "Vaig ser molt sincera amb ell perquè volia que tingués present que feia més de 13 mesos que no jugava i que necessitaria més temps per recuperar-me. I també que sabés que només podria anar als entrenaments un cop per setmana perquè estudio a les tardes", comparteix la base.

Delemus no va canviar d'opinió perquè estava convençut que Soria s'entrenaria pel seu compte per posar-se a to i li va dir: "Si estàs disposada a anar a Tordera i tornar després, compto amb tu. Et deixo un parell de setmanes perquè hi pensis". A l'entrevista li van sobrar set dies per decidir-se.

EL RETORN

El seu retorn va ser el 25 de febrer, a Fontajau i contra el Barakaldo Emakumeen. "El dia anterior era un flam i aquell matí se'm van obrir els ulls a les 6.15 hores i ja no vaig aconseguir tancar-los. Quan vaig arribar al pavelló, tenia la il·lusió d'una nena d'11 anys i crec que també era per la generositat d'aquest grup humà des del primer dia. Mai oblidaré l'emoció de les companyes cada cop que llençava a cistella... I el cos tècnic també és increïble", agraeix.

D'aquell dia conserva molts records i una pancarta amb el missatge "Guess who's back. The return. Laura" —Endevines qui ha tornat? El retorn. Laura—. Un detall del seu pare, l'Àngel, la seva germana, la Judit, el seu cunyat, Genís Tena, i la seva amiga Irene.

Olga Ruano té un tatuatge amb el seu número de dorsal favorit, el 14, a l'avantbraç dret. Se'l

Ana Alonso s'ha retirat dos cops i ara viu ja la seva tercera etapa com a jugadora a Viladecans

va fer dies després de retirar-se del bàsquet per primer cop. "Hi ha qui s'acomiada amb un últim partit maco, potser amb un ascens de categoria, i jo havia marxat sense un últim moment a la pista...", exposa la jugadora del CB Boet Maresme Mataró, que també ha competit al Bàsquet Femení Sant Adrià, UB Barça, UE Mataró, Uni Girona, Joventut Club Badalona i Lima Horta Bàsquet.

SENSE CONFIANÇA

El seu pas pel conjunt hortenc va ser molt complicat. No se sentia còmoda amb el sistema de joc, jugava malament i sense confiança, i se li feia molt feixuc haver de baixar de Mataró a Barcelona quatre dies a la setmana. "Si he jugat tants anys

Ana Alonso, jugadora del Vilabàsquet Viladecans. Foto: Toni Delgado

a bàsquet és perquè m'ho he passat molt bé i no era el cas, i l'única culpable de la situació era jo", se sincera Ruano.

Va ser després d'un partit "desastrós" contra el Real Canoe al pavelló Pez Volador i gràcies a una xerrada amb el grup de l'entrenador, Sergio Manzano, quan la pivot va començar a prendre la decisió. "Ens va comentar que si no estàvem motivades no sumàvem al grup. Això va ser un dissabte —el 12 de novembre de 2022— i dilluns vaig trucar al tècnic per comentar-li que em sabia molt de greu, però que en aquell moment jo no era el que ell necessitava perquè no tenia prou motivació. En Sergio ho va entendre, igual que les companyes", rememora la gracienc.

EL MOMENT

Va assumir que era el moment d'acomiadar-se del bàsquet, "per molt trist que fos deixar-ho d'un dia per l'altre i marxar d'un equip a mig curs". "La vida continua. Em vaig apuntar al gimnàs, vaig començar a fer altres esports... I la veritat és que em vaig adaptar força de pressa a la meua nova realitat", recorda Ruano, a qui li encanta la seva feina a l'Escola Maristes Valldemia de Mataró, on és tutora de 4t d'ESO, professora de Matemàtiques i Biologia, i coordinadora de segon cicle.

Quan feia setmanes que havia començat aquesta temporada, va rebre una trucada inesperada: Enric Cervera, l'entrenador del CB Boet Maresme Mataró, la volia al seu equip. "Enric, fa un any que estic retirada i que no toco una pilota. Faré el que pugui, però si veig que ho passo malament o que no puc sumar, ho

"Es van donar tots els factors; el projecte, el club i les jugadores m'encaixaven", confessa

deixaré", es va sincerar la pivot. Cervera va somriure satisfet.

"He tornat a les pistes perquè necessitaven una jugadora interior i tenia temps, i pel grup humà, que és excel·lent. Però, sobretot, he tornat per mi. He jugat amb confiança i sense pressió, i m'he reconciliat amb el bàsquet", celebra Ruano, que el 7 d'abril va anunciar que penja les botes definitivament.

VILABÀSQUET VILADECANS

Ana Alonso (A Coruña, 1990), jugadora del Vilabàsquet Viladecans, ha tornat a l'esport de la cistella després de la seva segona retirada. També ha jugat al Segle XXI, CB Conquero, Lima Horta Bàsquet, Barça CBS i CBF Cerdanyola.

El primer adeu de la gallega a les pistes va ser després del curs 2019-2020, suspès per la covid i que ja no es va reprendre. Va ser la seva amiga Elena Murcia qui la va convèncer per jugar el tram final de la temporada següent amb el CBF Cerdanyola. "Vaig acabar amb un gran bon sabor de boca i, com ens vam ajuntar un grup d'amigues, em vaig animar a continuar un curs més i fer tot el possible per assolir l'ascens", recorda Alonso. El somni es va fer realitat i l'equip, que només va perdre quatre partits, va pujar a Lliga Femenina 2. Era el moment perfecte d'acomiadar-se del bàsquet, abans de casar-se i amb la idea de tornar a Galícia a l'horitzó.

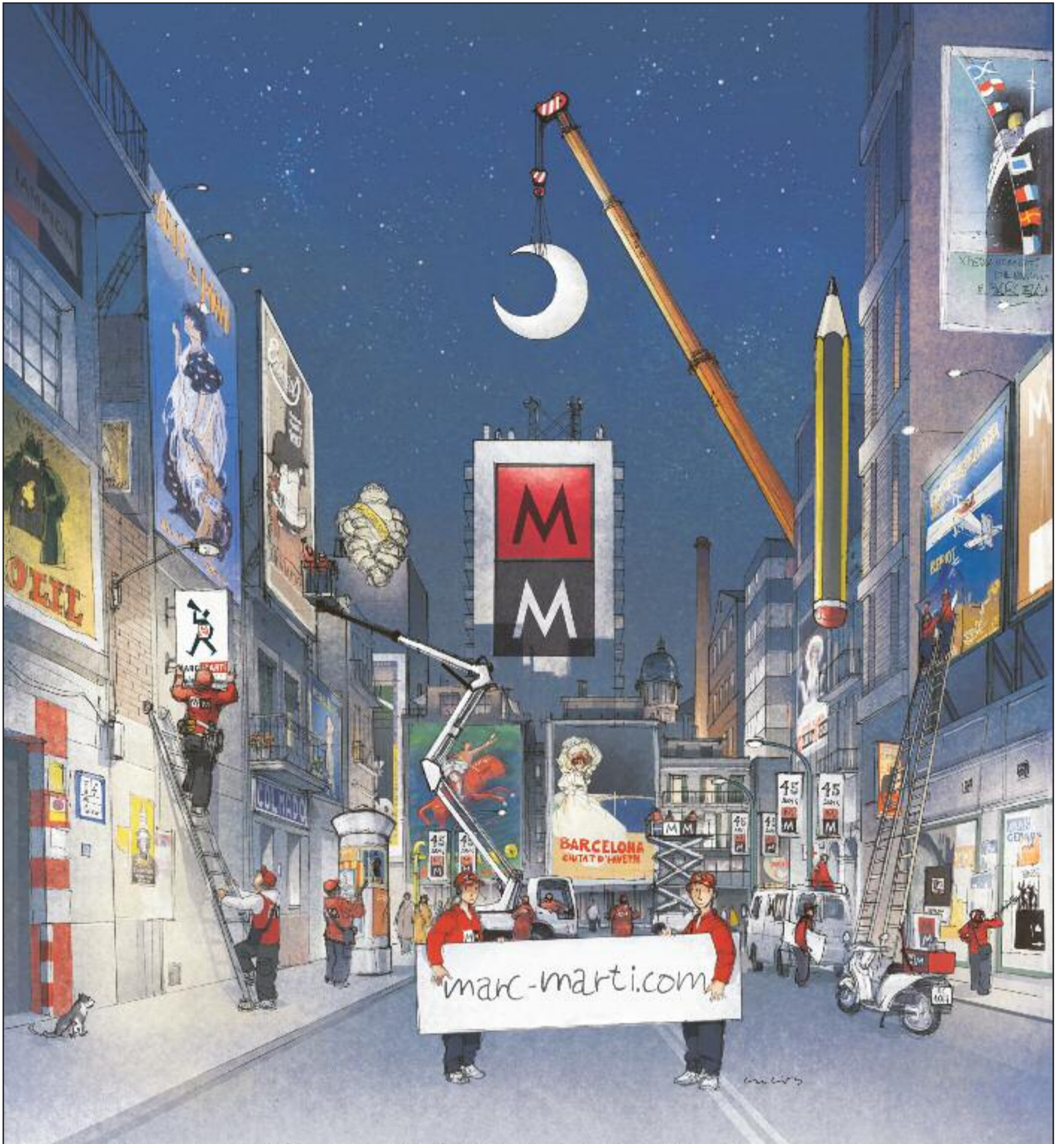
COM A ESPECTADORA

La temporada 2022-2023 va viure el bàsquet com a espectadora de partits d'amigues, com Elena Silva, a qui sovint anava a veure jugar a l'Àtrium Viladecans. "Sentia enveja per l'Elena i la resta de jugadores perquè volia ser a la pista i, alhora, recordava com és de difícil compaginar l'esport amb la feina", confessa Alonso, que anava al gimnàs i se sentia a gust amb la seva nova vida, amb més temps lliure.

Fins que li va trucar Xavi Paredes, l'entrenador del Vilabàsquet Viladecans: la volia fitxar per a un grup força renovat. "Li vaig demanar uns dies per pensar-m'ho al Xavi, però jo ja sabia que li diria que sí perquè en les converses que vam tenir em va despertar les ganes per tornar. El projecte, el club i les jugadores m'encaixaven. Es van donar tots els factors", concreta.

EL PRIMER ENTRENAMENT

Li brillen els ulls quan reconeix que va arribar al primer entrenament amb la il·lusió d'una nena petita. "Sempre m'ha costat arrencar després d'un temps parada i la veritat és que em sento bé físicament, amb confiança i més competitiva que mai", celebra. El pla amb la seva parella, però, no ha canviat: "Si tot va bé, d'aquí a uns mesos començarem el trasllat a A Coruña". Hi ha alguna opció que continuï jugant allà? "La idea és que no, però soc la primera que dic que em retiro i després torno...", tanca, divertida, Alonso.

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

No t'ho perdís

Foto: Maria Asmarati/ACN

Matins de Swing

Com ja és tradició, amb l'arribada de la primavera comença l'activitat musical al jardí del Palau Robert de Barcelona. El primer cycle musical proposat enguany està dedicat al swing i es farà els diumenges 21 d'abril i el 5 i 12 de maig, al jardí, a les 12 del migdia. L'accés serà gratuït fins a completar l'aforament màxim de 300 persones. L'activitat musical comptarà també amb un concert dedicat a la cantant Núria Feliu, el 19 de maig, amb motiu de l'exposició que acull el Palau, i amb una nova edició del Clotildefest, el festival de música jove i en català, que se celebrarà al llarg del pròxim mes de juliol.

Famosos

La cantant i compositora britànica Dua Lipa (Londres, 1995) ha estat uns dies a Barcelona gravant el nou videoclip del seu tema *Illusion*. En concret, l'ha estat enregistrant a les piscines municipals de Montjuïc. Aprofitant el seu viatge a la capital catalana, l'artista ha visitat diversos monuments de la ciutat i ha fet un concert privat al Palau Sant Jordi per a treballadors de McDonald's d'arreu del món, durant una convenció empresarial. Cal recordar que la cantant és reconeguda per ser una de les veus actuals més importants de l'escena pop internacional. De la seva trajectòria destaquen les sis gires d'èxit mundial que ha fet, els tres discos que té i els diversos premis que ha guanyat, com els MTV Music Awards o els Premis Los 40 Principales, entre altres. També ha aparegut en diverses pel·lícules reconegudes com *Barbie* i ha fet feines de model.

La fitxa

QUI ÉS?

D U A L I P A

ÉS FAMOSA PER...

Ser una cantant d'èxit mundial

Les seves cançons sonen arreu del planeta

QUÈ HA FET?

Ha gravat el seu últim videoclip a Barcelona

En concret, a les piscines municipals de Montjuïc

A LES XARXES...

Desperta la bogeria entre els fans

Molts dels seus seguidors van anar a Montjuïc per veure-la

Llibres

Els últims secrets de Dalí
Josep Playà

El periodista i escriptor Josep Playà publica aquest volum que gira al voltant d'una conversa que van mantenir el 1988 qui era aleshores alcalde de Figueres, Marià Lorca, i Salvador Dalí, poc abans de la seva mort. És la primera vegada que Lorca trenca el silenci sobre les darreres decisions de l'artista, i ho fa coincidint amb el 50è aniversari del Museu Dalí.

Teatre

Els criminals
Ferdinand Bruckner

El Teatre Nacional de Catalunya presenta aquesta obra sota la direcció de Jordi Prat, que planteja una història que gira al voltant de diversos personatges que comparteixen edifici i que han comès un seguit de delictes que posaran al descobert els errors de la justícia i els límits de les administracions amb l'ús i l'abús de poder. Es podrà veure fins al 22 de maig.

Música

Fruit del deliri
Oques Grasses

Oques Grasses, un dels grups per excel·lència de la música catalana, ha publicat el seu nou disc després de l'èxit de la gira amb el darrer àlbum, *A tope amb la vida*. Es tracta d'un conjunt d'onze cançons d'estil pop, però amb nous tons urbans i electrònics que els allunyen dels seus treballs anteriors. Un dels temes centrals del disc és el desamor.

Pelis i sèries

Rosalie
Stéphanie Di Giusto

El film està inspirat en la França del 1870. Rosalie va néixer amb el cos i la cara coberts de pèl i es veu obligada a dissimular-ho per evitar ser rebutjada. Un cop es casa, la protagonista deixa d'amagar-se i comença a ser vista amb una altra mirada, com la dona barbuda. És una de les pel·lícules triomfadores al reconegut Festival de Cannes.

**12M
2024**

Eleccions al Parlament de Catalunya

VOT PER CORREU

Fins al 2 de maig

Oficina
de Correus

Web
correos.es

**Si desitges votar per correu,
ho has de sol·licitar.**

Pots fer-ho presencialment a qualsevol
oficina de Correus o per via telemàtica,
amb certificat electrònic reconegut, a
través del web **correos.es**

eleccionsparlament.cat

012
gencat.cat

012 és un servei gratuït de l'Administració de Catalunya.

Generalitat
de Catalunya